

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 juni 2018 met nummer RvVb/A/1718/0954
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0745/A

Verzoekende partij	mevrouw Ann TOP , wonende te 8920 Langemark-Poelkapelle, Donkerweg 2A
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkommende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente LANGEMARK-POELKAPELLE vertegenwoordigd door advocaten Laurent PROOT en Sofie DE MAESSCHALCK met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 juli 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 2 juni 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle van 1 februari 2016 ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het vernieuwen van weginfrastructuur en aanhorigheden (voetpaden, langsgrachten, parkeerplaatsen, groenzones) en aanleggen van een gescheiden rioleringsstelsel in het centrum van Langemark op de percelen gelegen te 8920 Langemark-Poelkapelle, Markt zn., met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers, 0946B 7, 0946C 5, 0946D 5, 0963K, 1001c 5, 1018A, 1019A 2, 1019C 2, 1019F 2, 1019P, 1019S, 1019Y, 1019Z, 1020A 2, 1020C 2, 1020D 2, 1020W, 1041L en sectie H, nummers 0509L, 0510B, 0511E, 0512L, 0514G, 0516F, 0532X 2, 0533R, 0558V, 0558W, 0587T, 0588G en 0612B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 12 oktober 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 21 november 2016 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 22 mei 2018.

Mevrouw Ann TOP voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Sofie DE MAESSCHALCK voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Het gemeentebestuur van de gemeente Langemark-Poelkapelle dient op 11 september 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“Dorpskernvernieuwing Langemark, inclusief aanleg gescheiden rioleringsstelsel. Het betreft de aanleg van riolering en volledige vernieuwing van de bovenbouw van de betrokken straten”* op de percelen gelegen te 8920 Langemark-Poelkapelle, Markt zn.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘leper-Poperinge’, vastgesteld met koninklijk besluit van 14 augustus 1979 in woongebied, agrarisch gebied, parkgebied en gebied voor openbare nutsvoorzieningen.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 september 2015 tot en met 17 oktober 2015, dient de verzoekende partij een van de drie bezwaarschriften in.

Aquafin stelt in het advies van 14 oktober 2015 geen bezwaar te hebben tegen de werken voor zover alle maatregelen worden genomen om schade aan de leidingen te voorkomen.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 22 oktober 2015 gunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 23 oktober 2015 ongunstig voor het rooien van de rij knotwilgen. Voor het overige deel van de aanvraag adviseert het agentschap gunstig.

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 26 oktober 2015 voorwaardelijk gunstig:

“
...
ADVIES

Overwegende de bovenvermelde elementen wordt de aanvraag gunstig met voorwaarden geadviseerd. Deze voorwaarden hebben betrekking op de drie onderscheiden zones. Voor alle andere delen van het plangebied gelden geen bezwaren, onverminderd de decretaal bepaalde vondstmeldingsplicht.

1. *Voorafgaand aan de realisatie van het project worden de onderscheiden zones onderzocht door middel van een archeologische opgraving en dit in opdracht van de bouwheer die de financiële lasten hiervoor draagt. Deze opgraving heeft als doel om een ongedocumenteerde vernieling van waardevol archeologisch erfgoed te vermijden.*
2. *De archeologische opgraving houdt in dat er voorafgaand aan de werken op het terrein een aantal gerichte sleuven worden gegraven, waarbij het aanwezige archeologisch erfgoed wordt gedocumenteerd.*
3. *Deze opgraving wordt uitgevoerd conform de bepalingen van het archeologiedecreet. Dit betekent onder meer dat de opgraving, inclusief de rapportage, wordt uitgevoerd door en onder leiding van een archeoloog die hiervoor over een opgravingsvergunning beschikt. Aan deze vergunning worden projectspecifieke bijzondere voorwaarden gehecht. Deze worden als bijlage aan dit advies gehecht en geven nadere invulling aan de opgraving.*
4. *De archeologische opgraving omvat eveneens de opmaak van een rapport. Dit rapport moet, conform de bijzondere voorwaarden, binnen een bepaalde termijn na het afronden van het onderzoek aan het agentschap Onroerend Erfgoed worden toegezonden. Na de ontvangst van het rapport kan het agentschap Onroerend Erfgoed beoordelen of de gronden kunnen worden vrijgegeven.*
...”

De provinciale dienst Waterlopen adviseert op 11 januari 2016 voorwaardelijk gunstig.

“
 ...

Het advies voor deze stedenbouwkundige aanvraag is VOORWAARDELIJK gunstig. Er moet rekening gehouden worden met :

- *Gezien de mogelijk overstromingsgevoeligheid van het perceel waarop de tijdelijke opslag van grond t.h.v. de Donkerweg is voorzien, is het herstellen van de oorspronkelijke maaiveldpielen na werkzaamheden sterk aangewezen.*
- *De geplande overwelvingen van de (te herprofilieren) baangrachten dienen conform de provinciale verordening der Baangrachten (zie bijlage 3) te gebeuren.*
- *De uitstroomlocaties U9 en U10 t.h.v. het bufferbekken op de Steenbeek dienen als volwaardige uitstroomconstructies in het talud van het bekken uitgewerkt te worden. Een detailplan dient ter goedkeuring aan de Provinciale Dienst Waterlopen te worden voorgelegd, teneinde de werkzaamheden te kunnen machtigen.*

Enkel als aan bovenstaande voorwaarden is voldaan, zijn er geen schadelijke effecten te verwachten op het bestaande watersysteem.

“
 ...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 27 januari 2016:

“
 ...

Het ingediende bouwaanvraagdossier is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag en van de toepassing van de afwijkings- en

uitzonderingsbepalingen, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen. De weerlegging van de ingediende bezwaren wordt bijgetreden.

De dorpskernvernieuwing behelst het vernieuwen van weginfrastructuur, het aanleggen van een gescheiden rioleringssysteem en de herinrichting van het openbaar domein en groenzones. Met de werken en materialisatie van de heraanleg wordt een autoluw binnengebied gerealiseerd en een parkbeleving beoogd.

Het standpunt van ANB over de rij knotwilgen langs het Vijverpark wordt gevolgd. Vanuit landschappelijk oogpunt is het niet aangewezen deze bomen te vellen. Daarom wordt behoud als voorwaarde opgelegd.

Bijgevolg wordt deze aanvraag gunstig geadviseerd, mits

- Naleving van de voorwaarden gesteld in het advies van het gemeentebestuur*
- Verbod voor het rooien van de knotwilgen langsheen het vijverpad. Deze moeten behouden worden. Een aangepast plan 4.1.7 waarbij rode kruisen vervangen worden door de te behouden bomen moet ingediend worden bij het gemeentebestuur voor de aanvang van de werken. Ook de overeenkomstige bepalingen in post 105.1 van het bestek en de meetstaat moeten aangepast worden.*

...

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 1 februari 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

Tegen deze beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 1 maart 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 april 2016 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Op 3 mei 2016 vindt de hoorzitting plaats.

Op 5 mei 2016 vraagt de verzoekende partij aan de verwerende partij om naar aanleiding van de bijkomende nota van de aanvrager een bijkomende hoorzitting te organiseren. Met een e-mail van 11 mei 2016 antwoordt de verwerende partij:

“ ...

Wij hebben uw bericht betreffende het in de rand vermelde dossier in goede orde ontvangen.

Uw voorbereidende nota werd aan het dossier toegevoegd en zal in rekening gebracht worden bij de verdere beoordeling van het dossier.

U wil begrijpen dat gezien de beperkte termijn waarover de deputatie beschikt voor het behandelen van de administratieve beroepsdossiers inzake stedenbouwkundige aanvragen en de strikt voorgeschreven procedure in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening het niet mogelijk is om op uw verzoek tot een bijkomende hoorzitting in te gaan.

...”

De verwerende partij verklaart het beroep op 2 juni 2016 deels gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

3 MER-SCREENING

De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag heeft betrekking op een project dat voorkomt op de lijst van Bijlage III bij het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 01/03/2013 inzake de nadere regels van de project-m.e.r.-screening, meer bepaald punt 10 e) Infrastructuurprojecten, aanleg van wegen. De aanvraag betreft immers de heraanleg van de centrumstraten in Langemark. Ingevolge artikel 16, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, herhaaldelijk gewijzigd bij Besluiten van de Vlaamse Regering, is bij het aanvraagdossier een project-m.e.r.-screeningsnota gevoegd. Deze nota is in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen inhoudelijk beoordeeld. De conclusie luidt als volgt :

De aanvraag omvat een project-MER-screeningsnota.

Speciale beschermingszones

De dichtstbijzijnde speciale beschermingszones zijn:

- Habitatrichtlijngebied 'Bos van Houthulst' (bossen, heiden en valleigebieden van zandig Vlaanderen: westelijk deel)*
- Vogelrichtlijngebied 'Ijzervallei'*

Gezien de afstand van deze gebieden en de schaal van het project houdt de aanvraag geen aantasting van deze beschermingszones in.

Er bevinden zich geen andere kwetsbare gebieden in de directe omgeving van de aanvraag.

Inschatting van de milieugevolgen

De project-merscreeningsnota heeft een volledig en correct beeld van de mogelijke milieugevolgen.

De belangrijkste hinder zal optreden tijdens de werken.

Na de werken zullen (in vergelijking met de huidige toestand) een aantal positieve milieugevolgen overblijven waardoor ook de woonkwaliteit in het dorpscentrum toeneemt:

- Beperken van het autoverkeer (minder parkeerplaatsen, smallere wegen, trager verkeer, op bepaalde plaatsen opbreken van straten)*
- Meer groen door de uitbreiding van het Vijverpark en de groenzone op de Markt met bovendien heel wat nieuwe hoogstambomen*
- Vervangen van de kasseien in de Klerkenstraat door beton waardoor het lawaai van het verkeer sterk zal verminderen*
- Verbeteren van de waterkwaliteit in de waterlopen door het afkoppelen van het hemelwater (minder overstorten van rioolwater, betere werking van de RWZI Langemark) en het aansluiten van de Donkerweg op de RWZI.*
- Verminderen van het risico op wateroverlast door afkoppeling, meer infiltratie en bijkomende buffergrachten*

Het college verwijst hier ook nog naar de weerlegging van een aantal bezwaren i.v.m. het optreden van bodemvervuiling.

Besluit

De milieugevolgen van de aanvraag kunnen voldoende ingeschat worden. Deze effecten zijn in grote mate tijdelijk, beperkt, lokaal en te beheersen of omkeerbaar.

De toetsing van deze gevolgen aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wijst dan ook uit dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen heeft voor het milieu.

In het beroepschrift 3 wordt gesteld dat in de vergunning tal van bijzondere voorwaarden opgenomen dienen te worden om aanzienlijke effecten voor mens en milieu te voorkomen

wat betekent dat de project-mer-screening niet naar behoren gebeurde. Bij het organiseren van het openbaar onderzoek konden volgens de beroeper de milieugevolgen onvoldoende ingeschat worden.

De voorwaarden die gekoppeld worden aan het verlenen van de vergunning zijn niet van die aard dat deze dienen om aanzienlijke effecten voor mens en milieu te voorkomen. Het is bovendien perfect mogelijk om een vergunning te verlenen waaraan voorwaarden gekoppeld zijn (art. 4.3.1§1, tweede lid VCRO).

In het beroepschrift wordt onder meer verwezen naar de voorwaarden die Aquafin stelt en de dienst Waterlopen. De voorwaarden van Aquafin houden verband met voorschriften die in acht moeten genomen worden indien werken uitgevoerd worden in de nabijheid van leidingen van Aquafin. Deze voorwaarden dienen om de uitvoering van de werken vlot te laten verlopen maar zijn niet ingegeven om schadelijke effecten op het milieu te voorkomen. Voor wat betreft de voorwaarden van de dienst Waterlopen kan erop gewezen worden dat de aanpassing aan de buffergracht die aansluit op het bufferbekken helemaal niet ingegeven is om schadelijke effecten op het bestaande watersysteem uit te sluiten. Het gaat om een aanpassing om het onderhoud aan het bufferbekken zo efficiënt mogelijk te kunnen laten verlopen.

De opgelegde voorwaarden uit de vergunning dienen helemaal niet om te voorkomen dat aanzienlijke effecten voor mens of milieu zouden ontstaan.

Met de gemeente moet vastgesteld worden dat er bij de uitvoering van de werken tijdelijk beperkte milieueffecten kunnen zijn zoals geluids- en trillingshinder, verkeershinder.

Voor wat betreft het aspect water zal de riolering beter gedimensioneerd zijn en wordt er ook meer gebruik gemaakt van waterdoorlatende materialen wat de waterhuishouding ten goede komt. Voor wat betreft de mobiliteit kan er tijdens de werken hinder zijn door werfverkeer. Na de uitvoering van de werken zal de situatie voor de zwakke weggebruiker verbeteren met een zone 30, minder rijbaanbreedte en bredere voetpaden.

De vaststelling dat de aanvraag geen aanzienlijke milieu-effecten zal doen ontstaan impliceert enkel dat er geen MER moet worden opgemaakt en doet geen afbreuk aan het feit dat de aanvraag nog steeds moet worden getoetst op het vlak van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, dit voor zover er geen legaliteitsbelemmering wordt vastgesteld.

Tijdens de hoorzitting werpt beroepster nogmaals op als zou de project-mer-screening onvoldoende zijn. Zij is van oordeel dat door het opleggen van voorwaarden aangetoond wordt dat de project-mer-screening niet voldeed en dat het opleggen van voorwaarden inherent betekent dat de aanvraag onvolledigheden bevatte.

Deze redenering is niet correct: zoals hierboven reeds gesteld kan een project-mer-screening tot twee mogelijkheden aanleiding geven: ofwel zijn er voldoende gegevens voorhanden in het dossier die kunnen doen besluiten dat de aanvraag geen aanzienlijke milieu-effecten zal doen ontstaan ofwel dient er een MER opgemaakt. In voorliggend geval heeft zowel de gemeente als de deputatie kunnen vaststellen dat er geen MER diende opgemaakt. De redenering die tot deze conclusie heeft geleid en hierboven is weergegeven, blijft dan ook gelden.

4 VERSLAG PROVINCIAAL STEDENBOUWKUNDIG AMBTENAAR (art. 4.7.22. VCRO)

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De conclusie luidt als volgt:

De aanvraag betreft het herinrichten van de dorpskern van Langemark. Deze omvat het vernieuwen van de weginfrastructuur, het aanleggen van een gescheiden rioleringsstelsel, de herinrichting van het openbaar domein en van de groenzones. Het ontwerp beoogt om de ruimte voor de auto in te perken en meer ruimte voor de zwakke weggebruiker te voorzien en de inrichting van het openbaar domein kwaliteitsvoller te maken.

De in de aanvraag voorziene werken zijn werken van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact. Deze werken worden ook opgesomd onder de werken van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact die de reguliere procedure volgen.

De aanvraag voldoet grotendeels aan de geldende bestemmingen, enerzijds is het gewestplan van toepassing en anderzijds de BPA's Hoeyaartstraat, Blok Kasteel en Duitse Militaire Begraafplaats. Op een aantal punten wordt afgeweken. Afwijken van stedenbouwkundige voorschriften (die onder meer de bestemming bepalen) is mogelijk op basis van art. 4.4.7§2 VCRO voor kleine werken van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.

Op 21 december 2015 werd het wegentracé voor de dorpskernvernieuwing goedgekeurd door de gemeenteraad.

Bij de uitvoering van de werken moet rekening gehouden worden met de opmerkingen van Westkans zodat bij de uitvoering voldaan wordt aan de voorschriften van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening toegankelijkheid.

De gevraagde overwelvingen voldoen aan de provinciale verordening inzake overwelven van baangrachten.

Voordat de werken uitgevoerd worden moet archeologisch onderzoek gedaan worden ter hoogte van de Markt. In het advies van Onroerend Erfgoed wordt bepaald waar en onder welke voorwaarden dit moet uitgevoerd worden.

Naar aanleiding van het advies van Natuur en Bos zal de waardevolle rij knotwilgen in het Vijverpark behouden blijven. Het plan werd ook in die zin dan beperkt aangepast.

Het advies van departement Landbouw en Visserij is gunstig mits na de uitvoering van de werken de tijdelijke stapelplaats voor grond terug verwijderd wordt.

Het advies van de dienst Waterlopen is voorwaardelijk gunstig mits de aansluiting van de buffergracht op het bufferbekken met een volwaardige uitstroomconstructie gebeurt en mits de tijdelijke opslag van grond na de werken zonodig afgevoerd wordt teneinde de oorspronkelijke maaiveldpeilen te behouden.

Het advies van Aquafin is voorwaardelijk gunstig voor zover er geen schade optreedt aan hun leidingen.

Tijdens het openbaar onderzoek werd in de bezwaren opgemerkt dat 1 van de bomen langs de Markt voor de poort van de drukkerij zou ingeplant worden. Voor deze boom moet een betere inplantingsplaats gezocht worden.

Met de herinrichting van de dorpskern wordt naast het vernieuwen en scheiden van de riolering meteen ook kwaliteitsvollere inrichting van het openbaar domein beoogd. Hierbij

werd aandacht besteed aan de zwakke weggebruiker (zone 30, autoluw binnengebied tussen Markt, gemeentehuis en Vijverpark) en het verhogen van de verkeersveiligheid. Rond de kerk wordt de groenaanleg verruimd en ook het Vijverpark wordt richting het gemeentehuis en richting de Vijverstraat uitgebreid. Dit komt de kwaliteit en de belevingswaarde ten goede.

Door het aanleggen van een gescheiden rioleringsstelsel wordt de werking van de waterzuiveringsinstallatie verbeterd en zal de waterkwaliteit van de waterlopen ook verbeteren. De aanleg van bijkomende buffergrachten draagt bij om het risico op wateroverlast sterk te verminderen.

Het ontwerp is bijgevolg verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt voor om beroep 2 onontvankelijk te verklaren en de beroepen 1 en 3 ontvankelijk en ongegrond te verklaren en de vergunning onder voorwaarden zoals afgeleverd door het CBS van Langemark-Poelkapelle te bevestigen mits naleving van de aanbevelingen zoals opgenomen in het advies van Westkans.

...

5 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

...

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De **ontvankelijkheid** van de beroepschriften werd onderzocht en het beroepschrift van Drukkerij Vonksteen nv heeft geen verduidelijking omtrent de onregelmatigheden in de beslissing van het CBS. Bovendien wordt er geen causaal verband aangetoond tussen de beroepsargumenten, die vooral betrekking hebben op een betwisting over een bestaande bodemverontreiniging, en de bestreden beslissing. Beroeper maakt niet aannemelijk dat de gevraagde werken een hinderlijke impact zullen veroorzaken. De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelde dan ook voor om dit beroep onontvankelijk te verklaren. De overige beroepen zijn wel ontvankelijk.

Tijdens de hoorzitting wijst beroepster erop dat het initieel bezwaar van de drukkerij, waarin gewezen werd op wateroverlast en problemen inzake toegankelijkheid, wel ontvankelijk werd verklaard. Er werd zelfs een uitdrukkelijke voorwaarde opgenomen in de bestreden vergunning. In het beroepsschrift wordt dit bezwaar nogmaals bevestigd.

Artikel 4.7.21 §2, 2° VCRO bepaalt dat 'elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing' beroep kan instellen bij de deputatie.

Er dient vastgesteld dat de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar terecht heeft vastgesteld dat de beroeper – in casu Drukkerij Vonksteen nv – niet aannemelijk maakt dat de vergunde werken een hinderlijke impact zullen veroorzaken. Ook de verklaringen tijdens de hoorzitting doen hier geen afbreuk aan. Het beroep is – in hoofde van de Drukkerij Vonksteen nv – wel degelijk onontvankelijk.

In beroepschrift 3 wordt opgeworpen dat de aanvraag niet tijdig zou beslist zijn. De aanvraag behelst echter een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag met wegeniswerken waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft zodat de beslissingstermijn honderdvijftig dagen bedraagt (art. 4.7.18§1, 1°b). De **beslissing** van het schepencollege werd bijgevolg **tijdig** genomen.

In beroepschrift 3 wordt beweerd dat de stedenbouwkundige aanvraag **te weinig gegevens** bevat. Onder meer ontbreekt de rioleringsstudie van Grontmij, resultaten van sonderingen/boringen in de Donkerweg, onderzoek naar het mobiliteitsaspect en tal van zaken die volgens beroeper niet op de plannen zijn aangeduid.

De rioleringsstudie waarvan sprake is een voorstudie om tot een gepast rioleringsontwerp te komen. In een ambtelijke commissie waarin de bevoegde instanties zetelen (zoals Infrax, Aquafin, VMM, dienst Waterlopen) werd hierover beslist. Op basis van hun deskundigheid is geoordeeld over de beste uitvoering van de werken die dan vertaald werden in plannen en een bestek.

Beroepster verwijt aan de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar ondermeer dat zij het verslag van de genoemde ambtelijke commissie niet heeft opgevraagd. Beroepster wordt erop gewezen dat het niet de taak is van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar en al helemaal niet van de deputatie om zelf te gaan onderzoeken of de ambtelijke commissie wel degelijk tot de beste uitvoering van de werken heeft beslist. De deputatie dient, als vergunningverlenende overheid, een oordeel te vellen over het beroep tegen een vergunning onder voorwaarden aangaande een concrete aanvraag met de plannen en omschrijving zoals deze door de aanvrager werd ingediend.

Voor wat het **mobiliteitsaspect** betreft kan aangegeven worden dat over het parkeerbeleid nagedacht werd en dat aan de hand van tellingen op verschillende tijdstippen en verschillende plaatsen werd beslist om het aantal parkeerplaatsen in te perken. Beroepster is van oordeel dat er een mobiliteitsstudie of minstens een mobiliteitsnota diende opgemaakt. De opmaak van een mobiliteitsnota/-studie is geen wettelijke vereiste. Belangrijker is dat het mobiliteitsaspect onderzocht werd en dit is in deze wel degelijk het geval.

Er wordt door beroeper verwezen naar het advies van Westkans om aan te kaarten dat niet alles op het plan weergegeven is. Het is echter zeer verregaand om te eisen dat bijvoorbeeld elke parkeermeter en elk verkeersbord op het plan moet aangeduid worden. In het advies van Westkans worden aanwijzingen meegegeven om de inrichting van het openbaar domein zo toegankelijk mogelijk te maken. Deze aanwijzingen moeten gevolgd worden bij het uitvoeren van de werken. Dergelijk advies is niet uitzonderlijk en in navolging van het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, worden deze aanbevelingen meegenomen in de vergunning, in die zin dat als bijkomende voorwaarde wordt opgelegd dat de aanbevelingen zoals opgenomen in het advies van Westkans dienen nageleefd.

Alle beroepers menen dat een volledige **studie van de bestaande rioleringen** en de huidige lekken noodzakelijk is om het verspreiden van bodem- en grondwaterverontreiniging te vermijden. Het is echter onmogelijk om dit voor het gehele terrein van de aanvraag in kaart te brengen. Er werden bodemstalen genomen om een inschatting te kunnen maken van de maatregelen die zullen moeten genomen worden. Het bestek voorziet in de aanstelling van een coördinator grondverzet die onder meer instaat voor de praktische organisatie van het grondverzet tijdens de werken en hierbij onder meer de afbakening moet doen van verontreinigde zones. Deze moet ervoor zorgen dat de toepasselijke wetgeving nageleefd wordt.

De plaats van de aanvraag is deels gelegen in het **gewestplan** in de bestemmingszones woongebied, agrarisch gebied, openbare nutsvoorzieningen en parkgebied. De plaats van de aanvraag is ook gelegen in de **BPA's** Hoeyaartstraat, Blok Kasteel en Duitse Militaire Begraafplaats.

In beroepschrift 3 wordt opgeworpen dat het BPA Sportpark nergens ter sprake komt en er wordt hierbij verwezen naar een onvergunde tijdelijke toegangsweg en opslag van gronden.

Het BPA Sportpark grenst aan de Boezingestraat die niet mee opgenomen is in de aanvraag. De opslag van gronden die voorzien is in het project bevindt zich niet binnen het BPA Sportpark.

De aanvraag wijkt af van de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA Blok Kasteel en van de voorschriften van het gewestplan. Onder meer wordt er afgeweken van het BPA Blok Kasteel voor wat betreft omwisseling van zones voor openbaar domein en openbaar groen. Er wordt ook een verbindend pad en groen voorzien op een perceel dat eigendom is van de gemeente maar volgens het BPA bestemd is voor wonen (gesloten bebouwing). Langs de Melkweg en de Donkerweg wordt er afgeweken van de geldende gewestplanbestemming voor wat betreft het aanleggen van de buffergrachten.

*Art. 4.4.7§2 VCRO bepaalt dat **voor kleine handelingen van algemeen belang die een beperkte ruimtelijke impact hebben mag afgeweken worden van de stedenbouwkundige voorschriften.***

In het besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester dd. 05.05.2000 wordt bepaald in art. 3 §1, 1°, 3°, 4°, 10° dat de aanleg, wijziging of uitbreiding van paden voor de zwakke weggebruiker, de wijziging of uitbreiding van gemeentelijke verkeerswegen tot maximaal twee rijstroken, de aanhorigheden en kunstwerken bij lijninfrastructuren en de aanleg, wijziging of uitbreiding van infrastructuur en voorzieningen met het oog op de omgevingsintegratie van een bestaande of geplande infrastructuur of voorziening (groenaanleg, grachten, wadi's, ...) kunnen aanzien worden als handelingen van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.

In het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar wordt aangegeven dat deze zich aansluit bij de toepassing van de afwijkings- en uitzonderingsbepalingen, zoals opgebouwd door het CBS.

In beroepschrift 3 wordt aangegeven dat niet kan afgeweken worden van bestemmingsvoorschriften maar enkel van stedenbouwkundige voorschriften. Een stedenbouwkundig voorschrift is volgens de definitie in art. 1.1.2. VCRO een reglementaire bepaling opgenomen in een RUP, een plan van aanleg of een stedenbouwkundige verordening. Een plan van aanleg of RUP bevat stedenbouwkundige voorschriften inzake bestemming, inrichting en/of beheer. Er kan bijgevolg afgeweken worden van een bestemmingsvoorschrift. Dit is net de essentie. Dit artikel laat toe om kleine werken van algemeen belang met een beperkte impact toe te laten ongeacht het bestemmingsvoorschrift. Dit beroepsargument is ongegrond.

*In beroepschrift 1 is opgemerkt dat de aanvraag ingediend is als een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor terreinaanlegwerken en dat de luifels hier niet toe behoren. Er wordt voorgesteld om het **multifunctioneel paviljoen** uit de vergunning te sluiten.*

Het overgrote deel van de werken betreft terreinaanlegwerken. De voorziene paviljoenen behoren ook tot het openbaar domein maar zijn strikt gezien meer dan louter terreinaanlegwerken. De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar oordeelde hieromtrent als volgt : "Toch kan vastgesteld worden dat het aanvraagdossier voldoende stukken bevat zoals vereist in de uitgebreide dossiersamenstelling. Zo bevat het dossier een beschrijvende nota waarin de constructie van het paviljoen specifiek aan bod komt, zijn er grondplannen, gevelaanzichten en een doorsnede van de geplande werken (met bemating en op schaal 1/50), is de inplanting van de luifels aangegeven op het plan 4.1.4. grondplan ontworpen toestand Markt, zijn er foto's van de Markt opgenomen in de reeks foto's ingediend bij de aanvraag, zijn er dwarsprofielen die aangeven hoe het terreinprofiel eruit zal zien (zie plan 5.1.1), zijn de gebruikte materialen aangegeven op de doorsnede en is de opbouw van de constructie bovendien beschreven in de nota en bevat het dossier een

project-m.e.r.-screeningsnota. Al deze gegevens laten toe om een voldoende duidelijk beeld te krijgen van de 3 luifelconstructies en er met voldoende kennis van zaken over te oordelen.”

Aanvullend hierbij moet worden vastgesteld dat in beroepschrift 3 eveneens wordt aangehaald dat de aanvraag niet via de **reguliere procedure** maar via de bijzondere procedure zou moeten behandeld worden. Het hoger vermelde besluit van de Vlaamse Regering bepaalt in artikel 3/1 welke aanvragen betreffende kleine handelingen van algemeen belang die een beperkte ruimtelijke impact hebben volgens de reguliere procedure behandeld worden. Het betreft onder meer : het vellen van bomen die op gemeentelijk openbaar domein gelegen zijn en die geen deel uitmaken van een bos; het aanleggen, wijzigen en uitbreiden van gemeentelijke fiets-, ruiter- en wandelpaden of van andere gemeentelijke paden ten behoeve van de zwakke weggebruiker, en hun aanhorigheden zoals langsgrachten; het wijzigen en verbreden van gemeentelijke verkeerswegen die over maximaal twee rijstroken beschikken en hun aanhorigheden. Bijgevolg moet de aanvraag wel binnen de reguliere procedure behandeld worden.

Tijdens de hoorzitting benadrukt beroepster dat het multifunctioneel paviljoen niet kan vergund worden omdat deze niet expliciet werd vermeld en beoordeeld. In navolging van de hierboven genoemde beroepsargumenten, aangevuld met de argumentatie van beroepster tijdens de hoorzitting, moet vastgesteld worden dat het standpunt van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar voor wat betreft het multifunctioneel paviljoen niet volledig kan gevolgd worden.

Concreet zijn er drie luifels voorzien met volgende oppervlaktes: 30m², 25m² en ca. 120m². De twee kleinere luifels die als bushalte, schuilruimte ontworpen zijn, kunnen als aanhorigheid conform artikel 10, 5° van het vrijstellingsbesluit beschouwd worden. Deze constructies zijn derhalve niet vergunningsplichtig, zodat de aanvraag, wat betreft deze constructies niet dient te worden beoordeeld.

De grotere luifel, zijnde het multifunctioneel paviljoen, dient als een constructie voor gemeenschapsvoorzieningen beschouwd, eerder dan als aanhorigheid. Ingevolge artikel 3/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, kunnen constructies voor gemeenschapsvoorzieningen met een maximale grondoppervlakte van 100m² en een maximale hoogte van 5m vergund worden via de reguliere procedure. Aangezien het multifunctioneel paviljoen eerder als een constructie voor gemeenschapsvoorzieningen dient beschouwd en dit een oppervlakte heeft van meer dan 100m², dient dit uit de vergunning gesloten. Het betreft een klein onderdeel van de aanvraag dat op zich perfect afsplitsbaar is. De twee kleinere luifels, die als bushalte en schuilruimte zijn ontworpen, evenals de grotere luifel (multifunctioneel paviljoen) worden derhalve uit de vergunning gesloten.

De aanvraag heeft betrekking op de aanleg van openbare wegenis en bijgevolg is de gemeenteraad conform het gemeentedecreet bevoegd om hierover een beslissing te nemen. Op 21 december 2015 werd het **wegentracé** voor de dorpskernvernieuwing **goedgekeurd** door de gemeenteraad.

Bij deze beslissing wordt aandacht gevraagd voor de dwarshelling van de voetpaden en voor de inplanting van de boom tgo. de poort van Markt 44.

In het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar worden de **uitgebrachte adviezen** besproken, zoals hieronder weergegeven. Beroepster verwijt aan de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar dat er geen nieuwe of bijkomende adviezen werden

opgevraagd. Het valt niet in te zien op welke basis er opnieuw aan dezelfde instanties over dezelfde aanvraag dient advies gevraagd. Er liggen geen gewijzigde plannen voor (tenzij kleine aanpassingen om in te gaan op uitgebrachte bemerkingen), het voorwerp van de aanvraag is ook niet gewijzigd. Artikel 4.7.22 VCRO bepaalt dat de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar bijkomende inlichtingen kan inwinnen, dit is echter geen wettelijke verplichting. In concreto werden de uitgebrachte adviezen door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar nagekeken en beoordeeld, zoals hieronder weergegeven. De deputatie maakt zich deze overwegingen integraal eigen.

Beroepster haalt nog aan dat het niet duidelijk is waarom advies gevraagd werd aan de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar indien toch de reguliere procedure van toepassing is. In de VCRO wordt bepaald welke adviezen verplicht dienen gevraagd te worden. Niets belet echter dat daarnaast nog andere adviezen worden ingewonnen. In casu werd in die optiek advies gevraagd aan de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. Dit heeft echter geen implicaties op de te volgende procedure. Beroepster trekt hier dan ook conclusies die totaal niet terecht zijn.

Het advies van **Onroerend Erfgoed** is gunstig onder voorwaarden. In het advies wordt aangehaald dat er rond de Markt archeologisch onderzoek noodzakelijk is omwille van voormalige bebouwing, herprofilering straten ter hoogte van voormalig bebouwde delen, Omwille van het belang van Langemark in de 13e eeuw dankzij de lakennijverheid. Er zijn 3 lokaties rond de Markt aangeduid waar archeologisch onderzoek moet gebeuren omdat er verschillende archeologische resten worden verwacht van middeleeuwse straatniveaus en middeleeuwse bouwwerken. Met betrekking tot de uitvoering van de opgravingen worden concrete voorwaarden opgelegd in het advies.

Met beroeper 3 kan vastgesteld worden dat dit advies niet volledig overgenomen werd in de beslissing wat wel het geval was voor de andere uitgebrachte adviezen (zie hieronder). De voorwaarden die opgenomen werden in het advies werden ook als bijzondere voorwaarde opgelegd in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Het advies werd bijgevolg niet over het hoofd gezien. Bovendien komt het aspect van het archeologisch onderzoek ook aan bod in het bestek van de werken.

Het advies van **Natuur en Bos** is gedeeltelijk gunstig. Voor de rij knotwilgen in het Vijverpark, die volgens de plannen zou gerooid worden, is het agentschap ongunstig omdat deze rij waardevol is en behouden moet worden. Er wordt als voorwaarde opgelegd om deze rij toch te behouden. Het plan werd ook in die zin aangepast.

Het advies van departement **Landbouw en Visserij** is gunstig. Er wordt overwogen dat gelet op het openbaar nut van de aanvraag en rekening houdende met de minimale bijkomende schade aan de landbouwstructuren een gunstig advies wordt uitgebracht. Er wordt op gewezen dat na de uitvoering van de werken de tijdelijke stapelplaats voor grond terug moet verwijderd worden.

Het advies van de dienst **Waterlopen** is voorwaardelijk gunstig. Er wordt in het advies voorbehoud gemaakt voor de uitstroomlocaties U9 en U10 omdat dit volwaardige uitstroomconstructies moeten zijn in het bekken. Voor het onderhoud van het bekken is het nodig dat er met een kraan kan rond gereden worden. Door de dienst Waterlopen wordt voorgesteld om de nabij gelegen inbuizingen naar de aanpalende percelen te verplaatsen zodat ze direct palen aan het bufferbekken. Op die manier mondt er geen open gracht rechtstreeks uit in het bufferbekken maar wordt gewerkt met een uitstroomconstructie. Verder wordt er gewezen op de mogelijk overstromingsgevoeligheid van het perceel waar de tijdelijke opslag van grond gebeurt. Er wordt op gewezen dat de maaiveldpeilen na de werken terug hersteld moeten worden naar de oorspronkelijke. Ook wordt erop gewezen

dat voor het overwelden van baangrachten moet voldaan zijn aan de provinciale verordening inzake baangrachten.

Het advies van **Aquafin** is voorwaardelijk gunstig. Aquafin heeft geen probleem met de werken voor zover er geen schade optreedt aan hun leidingen.

Bij het **openbaar onderzoek** werden 3 bezwaarschriften ingediend. Dezelfde bezwaarindieners stelden ook beroep in.

Het bezwaar inzake de positie van de boom voor de drukkerij Vonksteen werd gegrond geacht door het schepencollege. Een aangepaste inplanting van de boom die rekening houdt met de bestaande toegangspoorten tot het bedrijf werd dan ook als voorwaarde opgelegd bij de vergunning.

De beoordeling van de bezwaren, zoals deze gebeurd is door het College van Burgemeester en Schepenen, wordt volledig bijgetreden.

De aanvraag moet voldoen aan de **gewestelijke verordening inzake toegankelijkheid** gezien de aanvraag dateert van na 1 maart 2010 en de aanvraag het openbaar domein betreft. Er werd advies gevraagd aan **Westkans** met betrekking tot de toegankelijkheid.

In dit advies wordt opgemerkt dat de voetpaden over het algemeen voldoende breed zijn en dat bij versmallingen rekening moet gehouden worden met de maximale lengtes, afhankelijk van de mate van versmalling en om de 10 m een draaicirkel moet gegarandeerd worden. Voor wat betreft dwarsprofiel MM waarbij de vrije ruimte naast de parkeerstrook maar 100 cm bedraagt wordt in de gemeenteraadsbeslissing aangegeven dat dit stuk van de Kasteelstraat ingericht is als woonerf en bijgevolg de volledige straatbreedte kan gebruikt worden voor voetgangers.

Er wordt ook aandacht gevraagd voor een correcte uitvoering van de detaillering ter hoogte van de oversteekplaatsen.

De dwarshelling van het voetpad moet beperkt worden tot 2%. Op de plannen is veelal 3% voorzien en ter hoogte van de oversteekplaatsen, waar de dorpel verlaagd is, deels 10%. Door Westkans wordt opgemerkt dat het verhogen van de rijweg hier ook een oplossing kan vormen om de helling te beperken. In het besluit van de gemeenteraad wordt erop gewezen dat er een vlakke wachtzone is voorzien bij de oversteekplaatsen zodat niet op een hellende ondergrond moet gewacht worden om over te steken.

In het ontwerp zijn aangepaste parkeerplaatsen voorzien ter hoogte van de Markt (op diverse plaatsen), het Vijverpark, het gemeentehuis en de parking aan bibliotheek, cultuurcentrum en sporthal den Tap (ten oosten van de Klerkenstraat).

Zoals hierboven ook reeds gesteld, moet bij de uitvoering van de werken rekening gehouden worden met de opmerkingen van Westkans.

In beroepschrift 1 wordt opgeworpen dat brede voetpaden een goede keuze zijn maar dat wat meer variatie met beplantingen en minder rechte lijnen niet zou misstaan. Uit het advies van Westkans blijkt echter dat er nood is aan gids- en geleidelijnen. Net deze gids- en geleidelijnen moeten zo rechtlijnig mogelijk zijn.

De aanvraag moet voldoen aan de provinciale verordening betreffende het overwelden van **baangrachten**. Er is een bestaande baangracht langs de Melkweg die verbreed wordt. Er worden bijkomend buffergrachten voorzien langs de Donkerweg en langs de Melkweg nabij het bufferbekken. De geplande overwelvingen nabij het bufferbekken zijn beperkt tot 5 m, overwelvingen van meer dan 5 m kunnen enkel mits compenserende maatregelen, de buisdiameter is voldoende groot en er wordt gewerkt met kopmuren zodat de overgang naar de open gracht geen aanleiding geeft tot uitspoeling. De vergunninghouder of zijn rechtsopvolger is verantwoordelijk voor het onderhoud en de goede werking ervan. De

gevraagde overwelvingen voldoen aan de provinciale verordening inzake overwelven van baangrachten.

De aanvraag moet voldoen aan **de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie en buffering** (dd. 05.07.2013) gezien de aanvraag ingediend werd na 1 januari 2014. De verordening is van toepassing voor dakoppervlakken en verhardingen vanaf 40 m².

De verordening is niet van toepassing voor de delen van de verharding die tot het openbaar domein behoren, zoals hier het geval is.

In het advies van de provinciale dienst Waterlopen wordt er op gewezen dat de toename aan verharde oppervlakte beperkt is zodat er geen wijzigingen aan het oppervlaktewatersysteem te verwachten zijn.

De afvoer van het hemelwater gebeurt enerzijds naar de Steenbeek (ten zuidwesten van het projectgebied) en anderzijds naar de Broenbeek (ten noorden van het projectgebied). Het hemelwaterstelsel werd gedimensioneerd rekening houdende met het overstromingspeil van de Steenbeek. De riolering is zo gedimensioneerd dat zelfs bij extreem hoge waterstanden van de waterlopen geen overstromingen optreden in het woongebied.

De afvoer van het afvalwater gebeurt via twee collectoren hierbij wordt enerzijds aangesloten op de collector ter hoogte van de Melkweg en voor de woningen van de Donkerweg wordt een aparte afvalwaterleiding voorzien. Vanaf de collectoren wordt het afvalwater afgevoerd naar de waterzuiveringsinstallatie aan de Steenbeek.

In beroepschrift 1 wordt nog de specifieke afwateringsproblematiek aangehaald van beroeper en aanpalende percelen (Aldi-winkel). Volgens beroeper werd de afwatering bij een verleende vergunning niet correct uitgevoerd. Dit betreft een individueel probleem dat moet opgelost worden. De beroeper heeft hiervoor een klacht ingediend en de zaak is hangende voor het parket. Dit staat de hernieuwing van de openbare riolering niet in de weg. In de beslissing van de gemeente wordt vermeld dat er een afkoppelingsdeskundige is aangesteld om de situatie van de percelen die afwateren naar de achterliggende Boezingestraat in onderling overleg met de bewoners te optimaliseren. De deskundige zal een afkoppelingsplan opstellen. Er kan hierbij nog opgemerkt worden dat de Boezingestraat geen deel uitmaakt van voorliggende aanvraag.

Voor wat betreft de vrees voor water in de kelder kan opgemerkt worden dat het bestek voorziet om op kritische plaatsen een drainage aan te leggen.

De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

In het advies van de dienst Waterlopen wordt aangegeven dat mits rekening gehouden wordt met de opgelegde voorwaarden er geen schadelijke effecten te verwachten zijn op het bestaande watersysteem. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding verwaarloosbaar is en de aanvraag de watertoets doorstaat.

Tijdens de hoorzitting argumenteert beroepster dat er voorwaardelijke bindende adviezen werden uitgebracht, wat impliceert dat de aanvraag niet volledig was. Dit is niet correct. Het is perfect mogelijk om in toepassing van artikel 4.3.1 VCRO voorwaarden op te leggen in de vergunning. Deze bemerking van beroepster is echter ingegeven door een reeds langer bestaande discussie omtrent bodemverontreiniging. Beroepster stelt in feite dat door het voorzien van goed werkende rioleringen de grondwaterstand zal verhogen wat een risico

impliceert op verspreiding van grondwaterverontreiniging. Volgens beroepster werd dit onvoldoende onderzocht.

Zoals hierboven ook reeds aangehaald, werd voorafgaand aan de opmaak van de plannen heel wat studiewerk verricht inzake riolering, bodemstalen,... en werd in het bestek de aanstelling van een coördinator grondverzet voorzien, die instaat voor de correcte uitvoering en naleving van alle toepasselijke regelgevingen.

De bemerkingen van de beroepster gaan de beoordeling van voorliggende stedenbouwkundige vergunningsprocedure dan ook ver te buiten.

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Met de herinrichting van de dorpskern wordt naast het vernieuwen en scheiden van de riolering meteen ook kwaliteitsvollere inrichting van het openbaar domein beoogd. De bestaande aanleg met betontegels en asfalt is weinig kwalitatief en op vandaag zijn een aantal straten in Langemark overmatig breed wat ten koste gaat van de zwakke weggebruiker.

In het nieuwe ontwerp worden de parkeerplaatsen in hetzelfde materiaal uitgevoerd als de voetpaden (natuursteen) en ze worden ook aangelegd op voetpadniveau zodat de rijbaan optisch veel smaller zal lijken.

In het autoluw gedeelte wordt alles in natuursteen aangelegd en op eenzelfde hoogte (zoals een woonerf). Dit geeft ook visueel het verschil aan tussen de straten voor doorgaand verkeer en het autoluw gedeelte. Er wordt ook aandacht besteed in het ontwerp aan het verhogen van de veiligheid. Onder meer ter hoogte van de school in de Korte Ieperstraat is dit het geval.

Op het vlak van mobiliteit zal het project bijdragen aan een hogere verkeersveiligheid.

Rond de kerk wordt de groenaanleg verruimd (parkeerruimte thv Zwijnemarktje verdwijnt) en via de Kasteelstraat met parkings in grasdallen wordt de link gelegd met het groene plein voor het gemeentehuis en het Vijverpark. Het Vijverpark wordt richting het gemeentehuis en richting de Vijverstraat uitgebreid. Dit komt de kwaliteit en de beleevingswaarde ten goede.

Het uitbreiden van het groen gaat ten koste van een aantal parkeerplaatsen maar uit tellingen bleek dat het aanbod aan parkeerplaatsen de nood sterk overstijgt.

Door het aanleggen van een gescheiden rioleringsstelsel wordt de werking van de waterzuiveringsinstallatie verbeterd. Op vandaag komt in deze zuiveringsinstallatie nog veel hemelwater terecht zodat deze niet optimaal werkt en er vaak moet overgestort worden van de riolering naar de waterloop. Bijgevolg zal de waterkwaliteit van de waterlopen hier ook door verbeteren. De aanleg van bijkomende buffergrachten draagt bij om het risico op wateroverlast sterk te verminderen.

Voor de Donkerweg wordt een volledig nieuw rioleringsstelsel aangelegd. Op vandaag is daar geen openbare riolering voorzien en zijn de afwateringsbuizen te beperkt in capaciteit en lopen vaak over privé-eigendom. Voor de omwonenden van de Donkerweg zal dit een verbetering zijn voor wat betreft de afvoer van hemel- en afvalwater.

Het ontwerp is bijgevolg verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

5D CONCLUSIE

De aanvraag betreft het herinrichten van de dorpskern van Langemark. Deze omvat het vernieuwen van de weginfrastructuur, het aanleggen van een gescheiden rioleringsstelsel,

de herinrichting van het openbaar domein en van de groenzones. Het ontwerp beoogt om de ruimte voor de auto in te perken en meer ruimte voor de zwakke weggebruiker te voorzien en de inrichting van het openbaar domein kwaliteitsvoller te maken.

De in de aanvraag voorziene werken zijn werken van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact. Deze werken worden ook opgesomd onder de werken van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact die de reguliere procedure volgen.

Het multifunctioneel paviljoen met een oppervlakte van ca. 120m² valt niet onder deze opsomming. Aangezien het een klein en afsplitsbaar deel van de vergunningsaanvraag betreft, wordt dit paviljoen uit de vergunning gesloten.

De twee kleinere luifels, ontworpen als bushalte en schuilruimte, zijn niet vergunningsplichtig, zodat ook deze twee luifels uit de vergunning gesloten worden.

De aanvraag voldoet grotendeels aan de geldende bestemmingen, enerzijds is het gewestplan van toepassing en anderzijds de BPA's Hoeyaartstraat, Blok Kasteel en Duitse Militaire Begraafplaats. Op een aantal punten wordt afgeweken. Afwijken van stedenbouwkundige voorschriften (die onder meer de bestemming bepalen) is mogelijk op basis van art. 4.4.7§2 VCRO voor kleine werken van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact.

Op 21 december 2015 werd het wegentracé voor de dorpskernvernieuwing goedgekeurd door de gemeenteraad.

Bij de uitvoering van de werken moet rekening gehouden worden met de opmerkingen van Westkans.

De gevraagde overwelvingen voldoen aan de provinciale verordening inzake overwelden van baangrachten.

Voordat de werken uitgevoerd worden moet archeologisch onderzoek gedaan worden ter hoogte van de Markt. In het advies van Onroerend Erfgoed wordt bepaald waar en onder welke voorwaarden dit moet uitgevoerd worden.

Naar aanleiding van het advies van Natuur en Bos zal de waardevolle rij knotwilgen in het Vijverpark behouden blijven. Het plan werd ook in die zin dan beperkt aangepast.

Het advies van departement Landbouw en Visserij is gunstig mits na de uitvoering van de werken de tijdelijke stapelplaats voor grond terug verwijderd wordt.

Het advies van de dienst Waterlopen is voorwaardelijk gunstig mits de aansluiting van de buffergracht op het bufferbekken met een volwaardige uitstroomconstructie gebeurt en mits de tijdelijke opslag van grond na de werken zonodig afgevoerd wordt teneinde de oorspronkelijke maaiveldpeilen te behouden.

Het advies van Aquafin is voorwaardelijk gunstig voor zover er geen schade optreedt aan hun leidingen.

Tijdens het openbaar onderzoek werd in de bezwaren opgemerkt dat 1 van de bomen langs de Markt voor de poort van de drukkerij zou ingeplant worden. Voor deze boom moet een betere inplantingsplaats gezocht worden.

Met de herinrichting van de dorpskern wordt naast het vernieuwen en scheiden van de riolering meteen ook kwaliteitsvollere inrichting van het openbaar domein beoogd. Hierbij werd aandacht besteed aan de zwakke weggebruiker (zone 30, autoluw binnengebied tussen Markt, gemeentehuis en Vijverpark) en het verhogen van de verkeersveiligheid. Rond de kerk wordt de groenaanleg verruimd en ook het Vijverpark wordt richting het gemeentehuis en richting de Vijverstraat uitgebreid. Dit komt de kwaliteit en de belevingswaarde ten goede.

Door het aanleggen van een gescheiden rioleringsstelsel wordt de werking van de waterzuiveringsinstallatie verbeterd en zal de waterkwaliteit van de waterlopen ook verbeteren. De aanleg van bijkomende buffergrachten draagt bij om het risico op wateroverlast sterk te verminderen.

Het ontwerp is bijgevolg verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

De vergunning onder voorwaarden zoals verleend door het CBS van Langemark-Poelkapelle, kan dan ook grotendeels bevestigd worden, m.u.v. de drie gevraagde luifels met een oppervlakte van 30m², 25m² en ca. 120m² en mits naleving van de aanbevelingen zoals opgenomen in het advies van Westkans.

...

De drie luifels met een oppervlakte van 30m², 25m² en ca. 120m² worden uit de vergunning gesloten.

De vergunning wordt voor het overige verleend volgens ingediend plan onder volgende voorwaarden:

- a) De voorwaarden in het advies van Ruimte Vlaanderen moeten nageleefd worden*
 - b) De voorwaarden m.b.t. archeologie in het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed moeten nageleefd worden*
 - c) De voorwaarden opgelegd in het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen moeten nageleefd worden*
 - d) De voorwaarden opgelegd in het advies van Aquafin moeten nageleefd worden*
 - e) De dwarshelling van de voetpaden mag niet meer dan 2% bedragen*
 - f) De boom ter hoogte van Markt 44 moet zodanig ingeplant worden dat hij het inrijden niet hindert*
 - g) De knotwilgen in het Vijverpark mogen niet geveld worden*
 - h) De aanbevelingen zoals opgenomen in het advies van Westkans dienen nageleefd.*
- ...*

Dit is de bestreden beslissing.

Op 5 augustus 2016 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Departement Ruimte-Vlaanderen, afdeling West-Vlaanderen aan de gemeente Langemark-Poelkapelle een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van het bestaande gemeentehuis. Met een aangetekende brief van 21 september 2016 vordert de verzoekende partij de vernietiging van die beslissing bij de Raad. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1617/RvVb/0040/A.

Op 11 september 2017 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle akte van de melding van de nv PERSYN voor de bronbemaling bij het project Dorpskernvernieuwing. Met een aangetekende brief van 26 oktober 2016 vordert de verzoekende partij de vernietiging van die beslissing bij de Raad. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1718/RvVb/0122/A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.25, 4.4.7, §1 en 4.7.23 VCRO, van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging en van het fair play-beginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet uiteen dat zij bij de verwerende partij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft opgevraagd, wat zij heeft ontvangen op 29 april 2016. In het verslag werd evenwel geen melding gemaakt van de toelichtende nota die de vergunninghouder had ingediend. Nochtans is die nota vrij gelijkluidend aan het verslag van de stedenbouwkundige ambtenaar. Pas op de hoorzitting werd die nota overhandigd zodat de verzoekende partij heeft verzocht om een bijkomende nota in te dienen en een bijkomende hoorzitting te organiseren. Daarop werd niet ingegaan aangezien binnen een vervalt termijn van 105 dagen beslist moest worden.

Die weerlegging acht de verzoekende partij niet afdoende. Zij legt uit dat de deputatie naar analogie met het college van burgemeester en schepenen ook over een beslissingstermijn van 150 dagen beschikt. Dat er reeds een gemeenteraadsbeslissing voorligt over het wegentracé doet daar volgens de verzoekende partij geen afbreuk aan. Zij stelt dat er een onlosmakelijk verband bestaat tussen die gemeenteraadsbeslissing en de bestreden beslissing. De beslissing van de gemeenteraad kan bijgevolg niet zomaar worden hergebruikt indien een beroep wordt ingesteld tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, zeker niet wanneer er tijdens het beroep nieuwe elementen aan bod komen over de zaak van de wegen. De verzoekende partij verwijst naar haar beroepsargumenten over de heraanleg van het wegtracé in de Donkerweg, het gebrek aan een (ontwerp van) ruimtelijk uitvoeringsplan, de uitbreiding van het gemeentehuis en de beroepsargumenten van de twee andere beroepsindieners.

De verzoekende partij besluit dat de gemeenteraad bijgevolg de geuite beroepsgrievens niet met de nodige zorgvuldigheid en ernst heeft kunnen beoordelen in een nieuwe beslissing over het tracé van de wegen die de bestreden beslissing voorafgaat. Dergelijk handelen is in strijd met de aangehaalde rechtsregels, te meer nu de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf

overweegt dat de bushalte geschrapt moet worden en een voorwaarde over de groeninrichting van het voetpad aan de Markt 44 oplegt. De wegenis en aanhorigheden werden volgens de verzoekende partij aangepast. Hoewel een nieuwe gemeenteraadsbeslissing vereist was, werd de beslissingstermijn niet verlengd tot 150 dagen. Aan de verzoekende partij werd de mogelijkheid ontzegd om een nieuwe nota in te dienen en op een bijkomende hoorzitting haar argumenten te verduidelijken.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de uiteenzetting van de verzoekende partij juridisch fout is. In de VCRO wordt nergens bepaald dat de beslissing van de gemeenteraad niet gebruikt kan worden indien een administratief beroep tegen een vergunning wordt ingesteld. Het feit dat derden in beroep gaan, doet niets af aan het feit dat de gemeenteraad het wegentracé heeft goedgekeurd. De verwerende partij verduidelijkt dat de gemeenteraad bovendien op de hoogte was van de ingediende bezwaren door de verzoekende partij en haar familie. Meer zelfs, de gemeenteraad heeft met sommige opmerkingen ook rekening gehouden en twee van die opmerkingen zijn overgenomen als voorwaarden in de bestreden beslissing.

Verder merkt de verwerende partij op dat de beroepsargumenten bijna niet verschillen van de bezwaren en het dan ook niet valt in te zien waarom de gemeenteraad een ander standpunt zou innemen in graad van beroep. De opgenomen voorwaarden wijzigen niets aan de essentie van het wegentracé. Integendeel, twee van de voorwaarden zijn er gekomen op voorstel van de gemeenteraad. Het gegeven dat rekening gehouden wordt met de uitbreiding van het gemeentehuis veroorzaakt volgens de verwerende partij geen nadelige effecten op het wegentracé.

De verwerende partij stelt bijkomend dat zij niet op alle argumenten van de beroepsindieners moet antwoorden en stelt dat zij het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft gevolgd. Dat standpunt was gekend op de hoorzitting van 3 mei 2016 zodat de verzoekende partij kon antwoorden op het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. Dit is bovendien ook gebeurd, zoals blijkt uit het proces-verbaal van de hoorzitting. Het feit dat de aanvrager een nota heeft bezorgd, doet daar volgens de verwerende partij geen afbreuk aan. Evenmin is er sprake van een schending van de rechten van verdediging nu de verzoekende partij na de hoorzitting nog een nota kon indienen, wat zij niet heeft gedaan. In plaats daarvan heeft zij enkel geprobeerd om een nieuwe hoorzitting te verkrijgen.

3.

De tussenkomen partij stelt dat de verzoekende partij de schending inroept van artikel 4.4.7, §1 VCRO, maar niet verduidelijkt hoe die bepaling geschonden wordt. Bovendien is de verwijzing onterecht aangezien niet artikel 4.4.7, §1 VCRO maar wel 4.4.7, §2 VCRO van toepassing is. Het middel is op dat punt niet ontvankelijk.

Over het fair play-beginsel en artikel 4.7.23 VCRO laat de tussenkomen partij gelden dat de verwerende partij haar beslissingstermijn niet mocht verlengen. Zij heeft de regels over het hoorrecht volledig nageleefd. De verzoekende partij heeft op 29 april 2016 kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en dit voor de hoorzitting van 3 mei 2016. Bovendien heeft de verwerende partij de bestreden beslissing pas genomen op 2 juni 2016 zodat de verzoekende partij alsnog een hele maand de tijd had om een schriftelijke repliek in te dienen, wat zij niet heeft gedaan.

Verder verduidelijkt de tussenkomen partij dat een nieuwe gemeenteraadsbeslissing niet vereist is. Op 21 december 2015 werd een beslissing door de gemeenteraad genomen over het tracé van de wegen zodat aan artikel 4.2.25 VCRO is voldaan. De gemeenteraad heeft kennis genomen van

de bezwaren en heeft die uitgebreid weerlegd. De tussenkomende partij merkt daarbij op dat zowel de bezwaren als de beroepsargumenten in essentie identiek zijn, wat op zich al bevestigt dat een nieuwe gemeenteraadsbeslissing niet vereist is. De beslissingstermijn diende dan ook niet verlengd te worden.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij het multifunctioneel paviljoen en twee kleinere luifels uit de vergunning sluit aangezien deze niet vergund kunnen worden via de reguliere procedure. Die wijzigingen maken volgens de verzoekende partij deel uit van de zaak van de wegen. De verwerende partij poogt aldus om de aanvraag in graad van beroep nog te behandelen zonder een nieuwe gemeenteraadsbeslissing.

5.

De tussenkomende partij merkt in de laatste schriftelijke uiteenzetting nog op dat de verzoekende partij in de wederantwoordnota een volledig nieuwe wending geeft aan het middel. De argumentatie over de schrapping van het multifunctioneel paviljoen en twee luifels uit de vergunning betreffen een nieuwe en niet ontvankelijke interpretatie en uitbreiding van het middel.

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste middel roept de verzoekende partij onder meer de schending in van artikel 4.4.7, §1 VCRO. Samen met de tussenkomende partij moet evenwel worden vastgesteld dat de uiteenzetting van de verzoekende partij niet de minste verduidelijking bevat waarom en hoe de verwerende partij door het nemen van de bestreden beslissing die bepaling heeft geschonden. Het komt niet aan de Raad toe om het middel op dat punt zelf te ontwikkelen. In de mate dat de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 4.4.7, §1 VCRO is het middel niet ontvankelijk.

De tussenkomende partij stelt in een tweede exceptie dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota een nieuwe wending geeft aan het eerste middel waar zij de schrapping van de drie luifels bekritiseert. De Raad treedt de exceptie niet bij. In de wederantwoordnota zet de verzoekende partij louter uiteen dat het schrappen van de drie luifels op het openbaar domein een essentiële wijziging inhoudt van het wegentracé waardoor een nieuwe gemeenteraadsbeslissing over de zaak van de wegen zou moeten voorliggen. Daarmee voegt de verzoekende partij niets nieuws toe aan de uiteenzetting in het verzoekschrift. Uit het middel zoals dat is neergeschreven in het verzoekschrift blijkt voldoende duidelijk dat de verzoekende partij aanvoert dat het schrappen van de bushalte een nieuwe beslissing van de gemeenteraad vereist.

De tweede exceptie wordt verworpen.

2.

Het eerste middel valt in essentie uiteen in twee onderdelen. In wat de Raad als een eerste onderdeel beschouwt, bekritiseert de verzoekende partij het feit dat de verwerende partij haar niet de mogelijkheid heeft geboden om na de hoorzitting van 3 mei 2016 en de aanvullende nota van de tussenkomende partij opnieuw te worden gehoord en haar standpunten kenbaar te maken.

Artikel 4.7.23, § 1 VCRO luidt als volgt:

“De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde

de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord. De Vlaamse Regering kan nadere regelen met betrekking tot de hoorprocedure bepalen.”

Het beginsel van behoorlijk bestuur met betrekking tot de hoorplicht geldt niet in zoverre er een uitdrukkelijke regeling voor is uitgewerkt. In de mate de hoorplicht door een norm is voorgeschreven maar de inhoud van die verplichting niet nader is bepaald, moet het optreden van de overheid evenwel getoetst worden aan de verplichtingen die het bestuur op grond van het beginsel van de hoorplicht moet nakomen.

Aangevuld met de waarborgen van het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht, houdt artikel 4.7.23, §1 VCRO in dat het recht om te worden gehoord, schriftelijk dan wel mondeling, nuttig uitgeoefend moet kunnen worden. ‘Nuttig horen’ houdt in dat een betrokken partij in de gelegenheid gesteld wordt om kennis te nemen van de relevante gegevens en stukken die de deputatie in aanmerking neemt om over de aanvraag te beslissen, en een redelijke termijn gelaten wordt om haar standpunt voor te bereiden.

3.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij met een e-mail van 26 april 2016 aan de verwerende partij heeft gevraagd om het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar over te maken. Dit verslag werd door de verwerende partij op 29 april 2016, vier dagen voorafgaand aan de hoorzitting meegedeeld aan de verzoekende partij. Aldus werd aan de verzoekende partij redelijkerwijze voldoende tijd geboden om haar standpunt voor te bereiden. Uit het proces-verbaal van de hoorzitting van 3 mei 2016 bij de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij haar standpunten heeft laten gelden en uitgebreid gereageerd heeft op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Uit de verdere gegevens van het dossier is bovendien duidelijk op te maken dat de verzoekende partij aansluitend op de hoorzitting een ‘*voorbereidende nota*’ heeft overgemaakt, die door de verwerende partij bij het administratief dossier werd gevoegd.

De verzoekende partij bekritiseert niettemin dat zij niet over de volle mogelijkheid beschikte om haar standpunten uiteen te zetten aangezien zij voor de hoorzitting niet ook in het bezit was van de toelichtende nota van de aanvrager van 25 april 2016. De verzoekende partij toont evenwel niet aan welke bijkomende pertinente argumenten en bezwaren zij had kunnen laten gelden op de bijkomende nota en waarom de nota dermate essentieel zou zijn dat de beantwoording daarvan een bijkomende hoorzitting zou vereisen. Deze vaststelling geldt des te meer nu de verzoekende partij zelf aangeeft dat de bijkomende nota van de aanvrager in grote mate overeenstemt met het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 28 april 2016, waarop zij zowel schriftelijk als op de hoorzitting heeft gereageerd.

De tussenkomende partij merkt tenslotte terecht op dat na de hoorzitting een hele maand is verlopen vooraleer de bestreden beslissing werd genomen. De verzoekende partij heeft in die periode geen enkele opmerking meer geformuleerd op de bijkomende nota van de aanvrager, waarover zij nochtans sinds de hoorzitting beschikte. Dat de verwerende partij niet is overgegaan tot het organiseren van een bijkomende hoorzitting belette de verzoekende partij er niet van om alsnog eventuele bijkomende opmerkingen te laten gelden. Artikel 4.7.23, §1 VCRO laat de verwerende partij ook toe de partijen schriftelijk te horen.

Zo het al een afzonderlijk rechtsbeginsel is, vereist de schending van het beginsel van de “*fair play*” niet alleen een onzorgvuldig optreden, maar bovendien dat daaraan moedwilligheid ten grondslag ligt, wat veronderstelt dat de verzoekende partij aantoonde dat de overheid met kwade trouw gehandeld zou hebben en met opzet gepoogd zou hebben om haar in de uitoefening van haar rechten te belemmeren. De verzoekende partij maakt dit op geen enkel ogenblik aannemelijk,

temeer nu de verwerende partij, daags na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verzoekende partij in kennis heeft gesteld van dat verslag.

De verzoekende partij werd mondeling gehoord over het ingestelde beroep en het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waarin tevens het standpunt van de tussenkomen de partij wordt vertolkt en kon schriftelijk reageren op de aanvullende nota van de tussenkomen de partij. Er werd dan ook voldaan aan de hoorplicht, zodat verwerende partij op 2 juni 2016 kon oordelen met kennis van alle standpunten terzake.

3.

In een tweede onderdeel bekritiseert de verzoekende partij het gebrek aan een nieuwe beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen tijdens de administratieve beroepsprocedure en het niet verlengen van de beslissingstermijn naar 150 dagen om alsnog te worden gehoord.

Artikel 4.2.25 VCRO, zoals van toepassing, luidt:

“ ...

Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

Als de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid had, maar geen beslissing heeft genomen over de zaak van de wegen, roept de provinciegouverneur op verzoek van de deputatie of de Vlaamse Regering, de gemeenteraad samen. De gemeenteraad neemt een beslissing over de zaak van de wegen en deelt die beslissing mee binnen een termijn van zestig dagen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.

...”

Artikel 4.7.23 VCRO luidt:

“§2. De deputatie neemt haar beslissing binnen een vervalt termijn van vijfenzeventig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het beroep. Deze vervalt termijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen, als over de aanvraag in graad van beroep nog een openbaar onderzoek moet worden gevoerd of indien toepassing wordt gemaakt van het mondelinge of schriftelijke hoorrecht, vermeld in § 1, eerste lid. De vervalt termijn wordt verlengd tot honderdvijftig dagen als het aangevraagde wegeniswerken omvat en de provinciegouverneur gebruikmaakt van de mogelijkheid om de gemeenteraad samen te roepen overeenkomstig artikel 4.2.25, tweede lid.”

Op grond van de geciteerde artikelen moet een vergunningsbeslissing voor een bouwproject waarvoor de aanleg dan wel de wijziging is vereist van een gemeenteweg met zijn aanhorigheden en uitrusting, noodzakelijk voorafgegaan worden door een beslissing omtrent die wegenis van de gemeenteraad, die terzake beschikt over een volheid van bevoegdheid.

Artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging bepaalt dat wanneer een vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat als vermeld in artikel 4.2.25 VCRO, de gemeenteraad een gemotiveerd besluit neemt over de zaak van de wegen. De gemeenteraad neemt daarbij kennis van de ingediende bezwaren en opmerkingen.

4.

De partijen betwisten niet dat de gemeenteraad van Langemark-Poelkapelle op 21 december 2015 haar goedkeuring heeft gegeven aan het wegentracé voor het project Dorpskernvernieuwing. De verzoekende partij betwist de wettigheid van die beslissing niet. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, houden de artikelen 4.2.25 en 4.7.23 VCRO enkel de mogelijkheid in om in graad van administratief beroep de gemeenteraad alsnog een beslissing over de zaak van de wegen te laten nemen. Gelet op de gemeenteraadsbeslissing van 21 december 2015 diende de verwerende partij van die mogelijkheid hoe dan ook geen gebruik te maken.

De verzoekende partij voert verder aan dat de gemeenteraadsbeslissing niet zonder meer kon worden overgenomen door de verwerende partij, gelet op het ingestelde administratieve beroep. Die argumentatie kan niet worden bijgetreden. De exclusieve en autonome bevoegdheid van de gemeenteraad over de zaak van de wegen moet onderscheiden worden van de autonome bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om te oordelen over een bij haar ingesteld administratief beroep over een vergunningsbeslissing. Het enkele feit dat tegen een in eerste aanleg verleende vergunningsbeslissing administratief beroep wordt ingesteld heeft niet tot gevolg dat een nieuwe beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen vereist is. Anders oordelen zou er op neerkomen dat elke gemeenteraadsbeslissing over de zaak van de wegen automatisch haar relevantie verliest wanneer een vergunningsbeslissing in graad van administratief beroep bestreden wordt.

Dat de verwerende partij met de bestreden beslissing drie paviljoenen op het marktplein uit de vergunning sluit, impliceert niet dat de in de aanvraag voorziene wegenis werd gewijzigd, minstens toont de verzoekende partij dat niet aan. Op grond van de voorgelegde plannen valt alvast niet in te zien hoe het schrappen van de drie paviljoenen op het marktplein enige invloed op de aan te leggen weg kan hebben. Ook de aan de bestreden beslissing verbonden voorwaarde dat de boom ter hoogte van Markt 44 zodanig ingeplant moet worden dat hij het inrijden niet hindert, noodzaakt geen bijkomende beslissing van de gemeenteraad. Het is immers net in de gemeenteraadsbeslissing van 21 december 2015 dat gewezen wordt op de nodige aandacht bij de aanplant van de boom.

Het enkele feit dat in de administratieve beroepschriften opnieuw bezwaren werden geuit over de mobiliteit in de Donkerweg en het tracé van de weg doet niet anders besluiten. Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij in haar beroepschrift heeft gewezen op ontbrekende gegevens in het aanvraagdossier wat betreft het aspect mobiliteit en de effecten van het verkeer in de Donkerweg. De verwerende en de tussenkomende partij merken terecht op dat de gemeenteraadsbeslissing het bezwaarschrift van de verzoekende partij uitdrukkelijk vermeldt en uitvoerig beantwoordt. De verzoekende partij stelt bovendien enkel dat de gemeenteraad zich niet met de nodige ernst en zorgvuldigheid heeft kunnen kwijten van haar taak om over de zaak van de wegen te beslissen, maar voert de onwettigheid van die beslissing niet aan.

Het besluit van het voorgaande is dan ook dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij niet op nuttige wijze haar standpunten over de vergunningsaanvraag heeft kunnen uiteenzetten en de verwerende partij onzorgvuldig dan wel met onvoldoende kennis van zaken is overgegaan tot het nemen van de bestreden beslissing. Evenmin maakt de verzoekende partij op enige wijze aannemelijk dat volgens artikel 4.2.25 VCRO en artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 een nieuwe beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen nodig was.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.7.21, §1, 4.7.22 en 4.3.1, §1 VCRO en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij licht toe dat het aan de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar toekomt om het onderzoek over de aanvraag volledig opnieuw te doen. Wanneer er bijgevolg in het beroepschrift gewezen wordt op een determinerende rioleringsstudie en het advies van de ambtelijke commissie met deskundigen over het ontwerp van gescheiden riolering, dan kan er minstens van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar worden verwacht dat hij het advies en die studie opvraagt. De verzoekende partij erkent dat het niet aan de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar toekomt om te oordelen over het rioleringsproject, maar wel om te motiveren dat dat project al dan niet de beste uitvoering inhoudt en voldoet aan de Code van Goede Praktijk. De verwijzing naar de stedenbouwkundige verordening over hemelwaterputten, infiltratie en buffering is niet juist aangezien die niet van toepassing is op openbaar domein.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar kon volgens de verzoekende partij de noodzakelijke motivering bekomen door bijkomende informatie over de grondwaterstandswijzigingen en risico op verontreiniging op te vragen bij de aanvrager. Op basis van die informatie diende dan opnieuw een advies ingewonnen te worden van de ambtelijke commissie of de dienst Waterlopen. Wat het gevreesde water in de kelder aangaat, verwijst de verwerende partij in de bestreden beslissing louter naar het bestek. Inzake mogelijke verontreiniging van grondwater wordt enkel vermeld dat er bodemstalen werden genomen om een inschatting te maken van de maatregelen die genomen moeten worden en wordt enkel verwezen naar een coördinator grondverzet die tijdens de werken zal toezien op de organisatie van het grondverzet. De verzoekende partij ziet in het voorgaande de bevestiging dat het aanvraagdossier onvoldoende informatie bevat.

Verder laat de verzoekende partij gelden dat het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed niet werd overgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. De verwerende partij erkent dat in de bestreden beslissing maar overweegt dat de voorwaarden in het advies werden overgenomen en het advies dus niet over het hoofd werd gezien. Dat advies werd echter niet doorgestuurd naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Er werd geen bijkomend advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar opgevraagd en er werden evenmin voorwaarden aan de bestreden beslissing verbonden. Ook hier volstaat de verwijzing naar het bestek niet.

De verzoekende partij zet nog uiteen dat de afwijking op de bestemmingen van het BPA 'Blok Kasteel', en het BPA 'Hoyaard' en het gewestplan wordt gemotiveerd op basis van artikel 4.4.7, §2 VCRO en het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Echter in de adviesaanvraag van het college van burgemeester en schepenen aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar staat niets over een afwijking op het BPA Blok Kasteel. De vergunde werken hebben volgens de verzoekende partij geen beperkte impact op de ruimtelijke ordening. Zo wordt met de herinrichting van de omgeving al rekening gehouden met de uitbreiding van het gemeentehuis en wordt een autoluw binnengebied gecreëerd met groenelementen. Er wordt met de bestreden beslissing in strijd met artikel 4.4.7, §1 VCRO vooruitgelopen op de opmaak van de nodige ruimtelijke uitvoeringsplannen. De verzoekende partij meent dat er aansluitend op haar bezwaarschrift een nieuw advies gevraagd moest worden aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Op het gebrek aan mobiliteitsstudie antwoordt de verwerende partij in de bestreden beslissing enkel dat de opmaak ervan geen wettelijke vereiste is en het mobiliteitsaspect wel degelijk werd beoordeeld. De verzoekende partij benadrukt dat in de vergunningsaanvraag niets is opgenomen over de herziening van het gemeentelijk mobiliteitsplan volgens artikel 16 van het decreet betreffende het mobiliteitsbeleid. De verzoekende partij besluit dat de verwerende partij onzorgvuldig handelt wanneer zij onvoldoende aandacht besteedt aan een geformuleerde pertinente opmerking en geen rekening houdt met alle feiten die de verzoekende partij heeft aangehaald.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de rioleringsstudie waar de verzoekende partij naar verwijst een louter intern voorbereidend document is dat werd opgemaakt door een groep van deskundigen. Het is niet aan de verwerende partij of aan de Raad om na te gaan of die studie goed is. De verwerende partij kan enkel oordelen over de overeenstemming van de aanvraag met de voorschriften en de goede ruimtelijke ordening en niet over de deskundigheid van de aanvraag. De bodemverontreiniging waar de verzoekende partij naar verwijst vormt geen deel van de stedenbouwkundige vergunning maar is een onderdeel van de wetgeving waarvoor OVAM bevoegd is. De drainage is evenmin een deel van de bestreden beslissing aangezien er enkel naar verwezen wordt in het bestek.

Verder legt de verwerende partij uit dat aan de bestreden beslissing voorwaarden zijn verbonden, zoals de naleving van het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed. Het advies werd opgenomen in de bestreden beslissing en de aanvrager zal de regelgeving over archeologie uit het Onroerenderfgoeddecreet moeten volgen. Bijkomend verduidelijkt de verwerende partij dat het niet zichzelf is die beslist of sommige aspecten van de aanvraag een beperkte ruimtelijke impact hebben. Dat wordt bepaald door artikel 4.4.7, §2 VCRO en het uitvoeringsbesluit van 5 mei 2000. De omwisseling van de zones voor openbaar domein en openbaar groen, het aanleggen van het verbindend pad en de buffergrachten staan uitdrukkelijk opgesomd als kleine handelingen van algemeen belang die een beperkte ruimtelijke impact hebben.

Tot slot besluit de verwerende partij dat de mobiliteit voldoende werd onderzocht. Het dossier bevat daarover voldoende gegevens.

3.

De tussenkomende partij kan de kritiek van de verzoekende partij over de riolering niet begrijpen. De aanvraag voorziet net in de aanleg van een volledig gescheiden rioleringsstelsel om het bestaande verouderde en niet-gescheiden rioleringsstelsel, dat op verschillende plaatsen grondwaterinsijpeling vertoont, te vervangen. De kritiek over onvoldoende informatie werd door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de verwerende partij terecht weerlegd. Het is niet aan de verwerende partij om te onderzoeken of de aanvraag de beste uitvoering is van de werken. De tussenkomende partij wijst op de rechtspraak van de Raad die vooropstelt dat het niet de taak is van de vergunningverlenende overheid om alternatieven te onderzoeken. De dienst Waterlopen en Aquafin hebben de aanvraag gunstig beoordeeld.

Uit navraag bij het Departement Ruimte Vlaanderen blijkt volgens de tussenkomende partij dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wel degelijk beschikte over het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed. De tussenkomende partij ziet bovendien niet in welk belang de verzoekende partij kan laten gelden aangezien de schending van de regelgeving over archeologie de verzoekende partij niet persoonlijk raakt. Het middelonderdeel komt neer op een niet-toelaatbare *actio popularis*. In ieder geval dient de verwerende partij geen bijkomend advies te vragen van zodra er kritiek op de uitgebrachte adviezen wordt geuit. Zowel het advies van de

gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar als van het agentschap Onroerend Erfgoed waren voorwaardelijk gunstig. De tussenkomende partij ziet niet in welke meerwaarde een bijkomend advies in graad van beroep zou hebben.

Wat de kritiek op artikel 4.4.7, §2 VCRO betreft laat de tussenkomende partij gelden dat zowel de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als de verwerende partij uitvoerig hebben overwogen waarom de aanvraag in toepassing van die bepaling vergunbaar is. Ten onrechte verwijst de verzoekende partij naar de uitbreiding van het gemeentehuis. Het gaat om een apart project waarvoor een aparte vergunning werd aangevraagd en bekomen.

Tot slot legt de tussenkomende partij uit dat het mobiliteitsplan van de gemeente Langemark-Poelkapelle inderdaad in herziening is, maar dat de verwerende partij daarmee geen rekening moet houden bij het beoordelen van de vergunningsaanvraag. Het is voldoende dat de verwerende partij de mobiliteitsimpact beoordeelt en daarbij de bezwaren betreft.

4.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de verwerende partij zich niet in de plaats moeten stellen van de ambtelijke commissie. Wel meent zij dat de bestreden beslissing de motieven moet aanduiden waarom er geen hinder zal zijn in de omgeving van haar woning. Daarbij kan de verwerende partij niet op algemene wijze verwijzen naar het advies van de commissie. De verzoekende partij verwijst uitvoerig naar stuk 5 van de tussenkomende partij waaruit zou blijken dat er op het ogenblik van de vergunningsaanvraag enkel een voorontwerp was van het rioleringsproject en dus geen ontwerp waarover Aquafin nog een advies dient te verlenen. De verzoekende partij herhaalt dat een bijkomend advies van Aquafin, de provinciale dienst Waterlopen en de VMM vereist was om een gemotiveerde beslissing te kunnen nemen.

De verwerende partij argumenteert onterecht dat het bestek niet bij de bestreden beslissing werd betrokken. Ter beantwoording van de opmerking over mogelijk water in de kelder van de verzoekende partij antwoordt de verwerende partij net in de bestreden beslissing dat de drainage in het bestek omschreven staat. Verder stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij niet antwoordt op de kritiek dat het advies aan het agentschap Onroerend Erfgoed werd gevraagd in het kader van de bijzondere vergunningsprocedure zodat een nieuw advies vereist was. Voor het overige voegt de verzoekende partij niets wezenlijks meer toe.

5.

De tussenkomende partij werpt op dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota het tweede middel op diverse punten aanvult en bijstuurt. Zo stelt de verzoekende partij voor het eerst dat er enkel een voorontwerp van riolering beschikbaar was. Die nieuwe wending en uitbreiding steunt evenwel op informatie uit het administratief dossier en kon reeds in het inleidend verzoekschrift worden uiteengezet. Ondergeschikt wijst de tussenkomende partij er op dat Aquafin op 24 september 2015 voorwaardelijk gunstig heeft geadviseerd.

Ook de argumentatie dat een nieuw advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar vereist is omdat het advies van Onroerend Erfgoed werd verleend binnen de bijzondere procedure is een bijsturing. De tussenkomende partij benadrukt nog dat de argumentatie bovendien onjuist is. Het advies werd wel degelijk gevraagd binnen de reguliere procedure door het college van burgemeester en schepenen.

Tot slot werpt de tussenkomende partij op dat de verzoekende partij voor het eerst en dus niet ontvankelijk de schending inroept van artikel 4.4.7, §1 VCRO. Bovendien werd artikel 4.4.7, §1

VCRO niet toegepast, maar wel artikel 4.4.7, §2 VCRO. Beide bepalingen zijn van elkaar te onderscheiden.

Beoordeling door de Raad

1.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en derhalve moet steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Wanneer de vergunningverlenende overheid afwijkt van doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of indien tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen zijn geformuleerd aangaande een relevant en te beoordelen aspect, geldt in principe dat zij haar beslissing op dat punt des te zorgvuldiger moet motiveren. Het gegeven dat de betrokken adviezen, opmerkingen of bezwaren niet punt voor punt moeten weerlegd worden, doet daar geen afbreuk aan. De vergunningverlenende overheid moet aangeven of afdoende duidelijk maken waarom zij de argumentatie in het advies, hetzij in de bezwaren en opmerkingen niet volgt. Het louter tegenspreken van die argumentatie volstaat derhalve niet. Uit de bestreden beslissing moet blijken waarom in tegengestelde zin wordt beslist.

2.

In een eerste en vierde onderdeel bekritiseert de verzoekende partij het gebrek aan een rioleringsstudie en mobiliteitsstudie in het aanvraagdossier zodat de verwerende partij niet met de vereiste kennis van zaken en met de nodige zorgvuldigheid over die aspecten van de aanvraag heeft kunnen oordelen. De verzoekende partij ziet haar bezwaren en beroepsargumenten in de bestreden beslissing onvoldoende beantwoord.

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij geen schending aanvoert van het Dossiersamenstellingsbesluit. Zij betoogt louter dat het aanvraagdossier, zoals ingediend, niet zou toelaten om over de aanvraag met kennis van zaken en dus met de vereiste zorgvuldigheid te kunnen oordelen. Het middel wordt dan ook in die zin beoordeeld.

Het staat in eerste instantie aan de vergunningverlenende overheid om te oordelen of een bepaald stuk in het aanvraagdossier essentieel is voor de beoordeling van de bouwaanvraag, waarbij de Raad slechts beschikt over een marginaal toetsingsrecht. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij niet aantoont dat het aanvraagdossier onvolledig was en de verwerende partij niet met de vereiste kennis van zaken over de aanvraag kon oordelen. De verzoekende partij legt op dit punt enkel uit dat de verwerende partij bijkomende informatie kon opvragen over de maatregelen in het rioleringsproject om ter hoogte van haar woning grondwaterstandswijzigingen te beperken tijdens en na de werken en zo het risico op zettingen en verspreiding van bodem- en grondwaterverontreiniging alsook overstromingen vanuit de waterloop te voorkomen. Een algemene verwijzing naar de ambtelijke commissie en het advies van Aquafin of de dienst Waterlopen zou niet volstaan.

Vooreerst merkt de Raad op dat het verslag van de ambtelijke Commissie waar de verzoekende partij uitvoerig naar verwijst, kadert binnen de subsidiëring van de aanleg van openbare rioleringen zoals geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 2 februari 2002 en vervangen door het besluit van 5 mei 2017 betreffende de subsidiëring van de werken, vermeld in artikel 32*duodecies* van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Het komt niet aan de verwerende partij als vergunningverlenende overheid om daar in het kader van het bij haar ingestelde administratieve beroep een eigen oordeel over te vellen. De verzoekende partij toont niet aan dat het advies van de ambtelijke commissie dermate essentieel is dat de verwerende partij zonder over dat advies te beschikken niet met de vereiste kennis van zaken kon beslissen over het administratief beroep. De verzoekende partij brengt dat advies zelfs niet bij ter ondersteuning van haar middel.

In de wederantwoordnota verwijst de verzoekende partij uitvoerig naar het bijgevoegde stuk 5 van de tussenkomende partij waaruit moet blijken dat er op het ogenblik van de vergunningsaanvraag enkel een voorontwerp was van het rioleringsproject en dus geen ontwerp waarover Aquafin nog een advies dient te verlenen. Los van de vraag naar de relevantie van die argumentatie, werpt de tussenkomende partij terecht op dat de verzoekende partij daarmee het tweede middel bijstuurt en een nieuwe wending geeft op basis van gegevens die haar kenbaar waren, minstens dienden te zijn, op het ogenblik van het instellen van de vordering. De Raad kan geen rekening houden met die latere bijsturing.

Samen met de verwerende partij en de tussenkomende partij moet bovendien worden vastgesteld dat zowel de dienst Waterlopen als Aquafin de aanvraag voorwaardelijk gunstig hebben geadviseerd. De verzoekende partij voert nog aan dat er geen zicht is op de vereiste maatregelen om negatieve effecten op de toestand van het watersysteem te voorkomen in het centrum van Langemark. Die argumentatie strijdt evenwel duidelijk met de gegevens van het dossier. In het advies van 11 januari 2016 besluit de dienst Waterlopen net uitdrukkelijk dat *“mits het opleggen van voorwaarden geen schadelijke effecten te verwachten zijn op het watersysteem”*. Het naleven van dat advies wordt uitdrukkelijk als voorwaarde aan de bestreden beslissing verbonden. De verzoekende partij voert de onwettigheid van de uitgebrachte adviezen niet aan, noch bekritiseert zij die op hun inhoudelijke correctheid. Het komt niet aan de Raad toe om dat onderzoek ambtshalve te voeren. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij zich bij het nemen van de bestreden beslissing niet op die adviezen kon steunen.

Evenmin kan de argumentatie van de verzoekende partij worden bijgetreden waar zij nog bekritiseert dat er in het kader van de administratieve beroepsprocedure geen bijkomende adviezen werden gevraagd. Zoals de verwerende partij in de bestreden beslissing terecht overweegt werden de plannen niet in die mate gewijzigd dat de verwerende partij ertoe gehouden was om bijkomende adviezen in te winnen. Anders dan wat de verzoekende partij aanvoert is het niet omdat in het kader van de administratieve beroepsprocedure argumenten worden aangevoerd over het rioleringsproject dat de verwerende partij alleen al daarom verplicht is om bij dezelfde adviesinstanties over dezelfde aanvraag bijkomende adviezen in te winnen.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat de verwerende partij bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing overweegt dat de werking van de waterzuiveringsinstallatie zal verbeteren door de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel. Daarbij geeft zij aan dat in de bestaande situatie in de installatie nog veel hemelwater terechtkomt waardoor overstort van de riolering in de waterloop noodzakelijk is. Door de aanvraag zal bijgevolg de kwaliteit van de waterlopen verbeteren en door de aanleg van buffergrachten zal het risico op wateroverlast volgens de verwerende partij sterk verminderen. De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij die overwegingen niet bij haar wettigheidskritiek betreft.

Over het gebrek aan een mobiliteitsstudie in het aanvraagdossier zet de verzoekende partij enkel uiteen dat de vergunningsaanvraag niets vermeldt over het gemeentelijk mobiliteitsplan terwijl in een infobrochure van de gemeente uitdrukkelijk naar het mobiliteitsplan verwezen wordt. De verzoekende partij maakt daarmee niet in het minst aannemelijk waarom dan wel een mobiliteitsstudie in het aanvraagdossier vereist zou zijn. Samen met de verwerende partij en de tussenkomenende partij kan bovendien worden opgemerkt dat de verzoekende partij de beoordeling in de bestreden beslissing over de mobiliteit onbesproken laat. De kritiek van de verzoekende partij in het tweede middel blijft op verschillende punten beperkt tot een blote bewering en een andersluidende visie over het verloop van de administratieve beroepsprocedure. Daarmee toont zij evenwel de onwettigheid van de bestreden beslissing niet aan.

3.

In een tweede onderdeel uit de verzoekende partij kritiek op een onjuiste advisering en het gebrek aan concrete voorwaarden in het licht van de zorgplicht en de doelstellingen inzake archeologie.

Een verzoekende partij heeft in beginsel slechts belang bij een middel indien de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van dat middel voor haar een voordeel kan meebrengen, of indien de in het middel aangeklaagde onwettigheid haar heeft benadeeld.

De exceptie die de tussenkomenende partij opwerpt wordt aanvaard. De verzoekende partij heeft geen belang bij het middel waarin zij op zeer algemene wijze het gebrek aan maatregelen over archeologie in de bestreden beslissing aankaart. De verzoekende partij verduidelijkt niet hoe zij als een omwonende, die niet woont in een van de te onderzoeken archeologische zones aangeduid door het agentschap Onroerend Erfgoed, een belang kan hebben bij dit middelenonderdeel. De eventuele voorwaarden in de bestreden beslissing over de archeologische opgraving en het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed beogen enkel belangen te beschermen die *in casu* geheel vreemd zijn aan het belang waarop de verzoekende partij zich als omwonende beroept ter adstructie van de ontvankelijkheid van haar beroep.

De in dit onderdeel aangeklaagde onwettigheid houdt geen nadeel in voor de verzoekende partij. Integendeel beoogt de verzoekende partij met het middelenonderdeel het algemeen belang te beschermen. De verzoekende partij bevestigt zulks met zoveel woorden waar zij in haar verzoekschrift op zeer algemene wijze aanvoert dat er geen zicht is op de concrete maatregelen om aanzienlijke negatieve effecten te voorkomen *“op archeologische resten in bepaalde zones van het projectgebied”*.

Het middelonderdeel is niet ontvankelijk

Het besluit van het voorgaande is dat de verzoekende partij niet aantoont dat de verwerende partij door het nemen van de bestreden beslissing de artikelen 4.7.21, §1, artikel 4.7.22 en 4.3.1, §1 VCRO heeft geschonden en zij niet met kennis van zaken en dus met de vereiste zorgvuldigheid de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

4.

In een derde onderdeel voert de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 4.4.7, §1 en §2 VCRO.

Artikel 4.4.7, §1 VCRO bepaalt:

“§ 1. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, zodra het vergunningverlenende bestuursorgaan

kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot een ontwerp van nieuw ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg waarmee de handelingen van algemeen belang verenigbaar zijn, voor zover :

1° het nieuwe plan de bestaande stedenbouwkundige voorschriften vervangt of van rechtswege opheft;

2° de Vlaamse Regering, het departement of de deputatie geen strijdigheid vaststelt van het ontwerpplan met hogere plannen of andere normen.”

Het middelonderdeel mist op dit punt een feitelijke grondslag. Zoals de tussenkomende partij dat ook uitdrukkelijk opmerkt, maakt de verwerende partij in de bestreden beslissing geen toepassing van artikel 4.4.7, §1 VCRO, maar wel van artikel 4.4.7, §2 VCRO. De verzoekende partij erkent in haar verzoekschrift bovendien zelf uitdrukkelijk dat er nog geen openbaar onderzoek werd georganiseerd over de ontwerpen van het ‘RUP Kasteelpark’ en ‘RUP Hoyaard’ zodat artikel 4.4.7, §1 VCRO in ieder geval geen toepassing kon vinden.

Artikel 4.4.7, §2 VCRO bepaalt:

“§ 2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.”

Artikel 3, §1 van voormeld besluit, zoals van toepassing op de aanvraag, bepaalt het volgende:

“ ...

§ 1. Als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, worden de handelingen beschouwd die betrekking hebben op :

1° de aanleg, wijziging of uitbreiding van :

a) openbare fiets-, ruiter- en wandelpaden, en andere paden ten behoeve van de zwakke weggebruiker;

b) gemeentelijke verkeerswegen met maximaal twee rijstroken;

2° de aanhorigheden en kunstwerken bij lijninfrastructuren;

...

8° de aanleg, wijziging of uitbreiding van infrastructuren en voorzieningen met het oog op de omgevingsintegratie van een bestaande of geplande infrastructuur of voorziening, zoals bermen of taluds, groenvoorzieningen en buffers, werkzaamheden in het kader van natuurtechnische milieubouw, geluidsschermen en geluidsbermen, grachten en wadi's, voorzieningen met het oog op de waterhuishouding en de inrichting van oevers;

...”

Uit die bepalingen volgt dat een vergunningverlenende overheid in afwijking van de voor het gebied geldende bestemming alsnog een stedenbouwkundige vergunning kan verlenen voor een constructie die valt onder artikel 3, §1 van het besluit van 5 mei 2000. Die gevallen worden van rechtswege geacht een ruimtelijk beperkte impact te hebben.

De Raad merkt wel op dat de verwerende partij zich in de bestreden beslissing steunt op een vroegere versie van het besluit van 5 mei 2000. Met name de versie zoals die gold na het besluit van de Vlaamse regering van 9 oktober 2015 *‘tot wijziging van artikel 3 en artikel 3/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester’*. Dat wijzigingsbesluit voorziet in artikel 3 in een overgangsbepaling en bepaalt dat de wijzigingsbepalingen slechts van toepassing zijn op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van het besluit.

De aanvraag dateert van 11 september 2015 en dateert bijgevolg van vóór de inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit op 22 november 2015, zodat niet de door het besluit van 9 oktober 2015 gewijzigde bepalingen van toepassing zijn, maar wel de bepalingen zoals die golden op het ogenblik van de aanvraag op 11 september 2015. Evenwel dient de Raad vast te stellen dat beide versies van artikel 3, §1 van het besluit van 5 mei 2000 VCRO *in casu* een identieke regeling voorschrijven, in die mate dat het in de bestreden beslissing geciteerde artikel 3, §1, 1°, 3°, 4° en 10° identiek zijn aan artikel 3, §1, 1°, a) en b), 2° en 8° van de toepasselijke versie.

Uit die bepalingen volgt dat een vergunningverlenende overheid in afwijking van de voor het gebied geldende bestemming alsnog een stedenbouwkundige vergunning kan verlenen voor een constructie die valt onder artikel 3, §1 van het besluit van 5 mei 2000. Die gevallen worden van rechtswege geacht een ruimtelijk beperkte impact te hebben en sluiten een discretionaire beoordeling van de verwerende partij uit. De argumentatie van de verzoekende partij dat de afwijkingen van het bijzonder plan van aanleg geen ruimtelijk beperkte impact hebben is dan ook niet dienstig. Zoals dat uit de gegevens van het dossier blijkt, steunt de bestreden beslissing haar rechtsgrond uitdrukkelijk op artikel 3, §1 van het besluit van 5 mei 2000 zodat, in tegenstelling tot de gevallen vermeld onder §2 en §3 van dat zelfde besluit, een *in concreto* beoordeling van de ruimtelijke impact van het aangevraagde niet vereist is.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.19, §1, 4.3.1, §1 en 4.7.14 VCRO, van de artikelen 4.3.1 en 4.3.3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), van *“artikel 2 van het besluit van maart 2013 inzake de nadere regels van de project-m.e.r.-screening”* en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij zet uiteen dat zij in haar beroepsschrift reeds wees op het aantal voorwaarden die aan de vergunning werden verbonden om aanzienlijke effecten voor mens en milieu te voorkomen. De m.e.r.-screening gebeurde bijgevolg niet naar behoren. Ook in de bestreden beslissing worden tal van voorwaarden opgenomen, onder meer met betrekking tot het aspect archeologie in het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed. De verzoekende partij beschrijft het advies van het agentschap en de daarin opgelegde uit te voeren archeologische opgraving.

Uit dat advies blijkt volgens haar duidelijk dat de voorwaarde tot archeologische opgraving tot doel heeft om aanzienlijke negatieve effecten in bepaalde zones van het projectgebied te voorkomen.

De screeningsnota bij de aanvraag vermeldt niets over mogelijke effecten op het erfgoed. De verwerende partij benadrukt dat voorwaarden er niet toe kunnen strekken om leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen. De verzoekende partij legt uit dat de opgelegde voorwaarde over archeologie er voor zorgt dat de werken afhankelijk worden gemaakt van een bijkomende vergunning en beoordeling zodat de verwerende partij de aanvraag diende te weigeren.

Aansluitend bij het voorgaande voert de verzoekende partij nog aan dat de screeningsnota niets vermeldt over de mogelijke effecten op bodem- en grondwaterkwaliteit. De bestreden beslissing vermeldt daarover enkel dat er bodemstalen werden genomen om een inschatting te maken van de te nemen maatregelen. Er wordt enkel gesteld dat het bestek voorziet in de aanstelling van een coördinator grondverzet. Daaruit volgt volgens de verzoekende partij dat het aanvraagdossier en de plannen onvoldoende informatie bevatten om de aanvraag af te toetsen aan de toepasselijke regelgeving. In de bestreden beslissing worden geen voorwaarden opgelegd om ervoor te zorgen dat het rioleringsproject de watertoets doorstaat. De verzoekende partij ziet de oorzaak daarvan in het feit dat er nog geen zicht is op de concrete maatregelen die genomen moeten worden om aanzienlijke effecten op de toestand van het watersysteem te voorkomen in het centrum van Langemark.

De verzoekende partij herhaalt dat er niet naar het bestek kan verwezen worden. Gelet op de ontbrekende gegevens in het aanvraagdossier diende de verwerende partij te beslissen dat het dossier onvolledig is om een onderzoek toe te laten over de mogelijke negatieve effecten van het project. Zij diende daarbij vast te stellen dat een project-MER vereist is, minstens de nodige informatie op te vragen om op basis daarvan alsnog tot een gemotiveerde beslissing te komen.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de verzoekende partij niet betwist dat er een project-mer-screeningsnota aanwezig is en dat artikel 4.2.19 VCRO het opleggen van voorwaarden mogelijk maakt. De voorwaarden die aan de bestreden beslissing werden verbonden, voldoen volgens de verwerende partij wel degelijk aan artikel 4.2.19 VCRO. Ze zijn duidelijk en voldoende precies. Het gaat voornamelijk om het volgen van adviezen, die in de bestreden beslissing zijn besproken en die deel uitmaken van het dossier.

De voorwaarde van Onroerend Erfgoed gaat over het archeologisch onderzoek en dient enkel om zeker te zijn dat er bij de uitvoering aandacht wordt besteed aan de archeologie. De opgelegde voorwaarde dient in geen geval om negatieve effecten te voorkomen of leemten in het aanvraagdossier op te vangen. De verwerende partij benadrukt dat de verzoekende partij niet aantoonde welke negatieve effecten er dan wel zouden kunnen ontstaan. Er wordt in het advies enkel gesteld dat aandacht moet worden besteed aan archeologie en indien er iets gevonden wordt, moet dit volgens bepaalde regels worden opgegraven. Hoe de opgraving effectief gebeurt, is echter een zaak van uitvoering en is geen reden om een vergunning te weigeren.

De verwerende partij verduidelijkt dat de effecten op het onroerend erfgoed in de screeningsnota worden opgesomd. De verzoekende partij zou als MER-deskundige moeten weten wat er wel en wat er niet kan worden opgenomen in een project-m.e.r.-screening. Het onroerend erfgoed dat geïnventariseerd en gekend is, wordt betrokken bij de project-m.e.r.-screening. Zaken die niet gekend zijn, kunnen uiteraard niet betrokken worden. De screeningsnota is wel degelijk duidelijk en goed opgesteld.

3.

De tussenkomen partij betwist de ontvankelijkheid van het eerste middelonderdeel en legt uit dat de schending van de regelgeving over archeologie niet de verzoekende partij persoonlijk raakt.

Het middelonderdeel komt neer op een niet toelaatbare *actio popularis*. De kritiek van de verzoekende partij komt volgens de tussenkomende partij neer op een miskenning van artikel 4.3.1, tweede lid VCRO dat uitdrukkelijk vooropstelt dat een vergunning onder voorwaarden kan afgegeven worden wanneer de overeenstemming van de aanvraag met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden. De kritiek op de eventuele niet-naleving van de vergunningsvoorwaarden hebben enkel betrekking op de uitvoering van de vergunning, niet op de wettigheid ervan.

De tussenkomende partij herneemt de voorwaarden uit het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed en stelt dat de naleving van het advies uitdrukkelijk in de bestreden beslissing wordt opgelegd. Verder wijst zij er op dat de argumentatie van de verzoekende partij haaks staat op de regelgeving en de courante praktijk om een dergelijke voorwaarde op te leggen. De verzoekende partij neemt onterecht aan dat eerst de archeologische opgraving moet uitgevoerd worden en pas daarna een vergunningsaanvraag kan worden ingediend.

Wat de screeningsnota aangaat legt de tussenkomende partij uit dat die nota in de bestreden beslissing uitgebreid wordt beoordeeld en de verzoekende partij nalaat om die beoordeling bij haar middel te betrekken. Evenmin slaagt zij er in om aan te tonen dat die beoordeling foutief of kennelijk onredelijk is. De waterhuishouding en mobiliteitsimpact werden gunstig beoordeeld door de bevoegde instanties.

4.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota nog toe dat het louter verwijzen naar een uitgebracht advies bedenkelijk is, zeker wanneer datum of identificatienummer ontbreekt zodat niet duidelijk is welk advies bedoeld wordt. De bestreden beslissing vermeldt op geen enkel punt enige datum van de verschillende adviezen. Er is enkel een datum vermeld van de beslissing van de gemeenteraad over het wegtracé. Ook wordt niet verduidelijkt wat de voorwaarden van het agentschap Onroerend Erfgoed nu juist inhouden. De naleving van dat advies opleggen als voorwaarde zorgt ervoor dat de vergunde werken afhankelijk worden gemaakt van een bijkomende vergunning en beoordeling. De loutere verwijzing naar een bestek dat geen deel uitmaakt van de vergunning kan volgens de verzoekende partij niet volstaan als een voorwaarde om de naleving van de sectorale regelgeving inzake integraal waterbeleid te waarborgen.

Verder stelt de verzoekende partij dat de screeningsnota geen effecten vermeldt op het onroerend erfgoed dat gekend is. Over de specifieke maatregelen ter vrijwaring van het houtig erfgoed rond de kerk wordt niets meer vermeld. De hiaten met betrekking tot de effecten op het watersysteem worden volgens de verzoekende partij niet weerlegd. De screeningsnota vermeldt enkel een mogelijke bemaling. De verzoekende partij herneemt enkele overwegingen uit de bestreden beslissing.

5.

De tussenkomende partij merkt op dat de verzoekende partij het derde middel op niet-ontvankelijke wijze uitbreidt waar zij in haar wederantwoordnota voor het eerst stelt dat het louter verwijzen naar adviezen '*zeer bedenkelijk*' is en het niet duidelijk zou zijn om welke adviezen het gaat. Los daarvan stelt zij dat het voor eenieder duidelijk is om welke adviezen het gaat, met name de adviezen die in de loop van de vergunningsprocedure werden uitgebracht. De tussenkomende partij herhaalt verder dat de verzoekende partij geen persoonlijk belang heeft bij haar kritiek over de archeologieregelgeving. De stelling dat de aanvraag '*de milieutoets*' niet kan doorstaan geeft volgens de tussenkomende partij ook een nieuwe wending aan het middel. In ieder geval heeft de verzoekende partij geen belang bij haar kritiek met betrekking tot het houtig erfgoed rond de kerk.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij ontleent het derde middel onder meer aan de schending van “*artikel 2 van het besluit van maart 2013 inzake de nadere regels van de project-m.e.r.-screening*”, wat de Raad leest als het besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2013 inzake nadere regels van project-m.e.r.-screening. De aangevoerde schending kan niet anders begrepen worden.

Het besluit van 1 maart 2013 is een wijzigingsbesluit. Artikel 2 van dat besluit wijzigt artikel 6bis, §2, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning als volgt:

“Art. 2. In artikel 6bis, § 2, 3° van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering 19 september 2008, wordt het woord « milieu-effectbeoordeling » vervangen door het woord « project-MER-procedure ».

Het is de Raad niet duidelijk hoe de ingeroepen schending van die bepaling, dan wel van de bepaling die daardoor wordt gewijzigd, kadert in de wettigheidskritiek van de verzoekende partij. De uiteenzetting van de verzoekende partij bevat niet de minste verduidelijking waarom en hoe de verwerende partij door het nemen van de bestreden beslissing artikel 2 van het besluit van 1 maart 2013 heeft geschonden. Het komt niet aan de Raad toe om het middel op dat punt zelf te ontwikkelen. In de mate dat de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 2 van het besluit van 1 maart 2013 is het middel niet ontvankelijk.

2.

Samen met de tussenkomende partij moet verder worden vastgesteld dat de verzoekende partij haar wettigheidskritiek met de wederantwoordnota op verscheidene plaatsen uitbreidt dan wel er een nieuwe wending aan geeft. Zo voert de verzoekende partij voor het eerst aan dat de verwijzing naar uitgebrachte adviezen ‘*zeer bedenkelijk*’ is en elke datumvermelding zou ontbreken zodat het alvast niet duidelijk is naar welke adviezen wordt verwezen. Nog los van de vraag naar de ernst van die argumentatie volstaat de vaststelling dat die argumentatie niet in het verzoekschrift is opgenomen en dus een niet-toegestane uitbreiding van het middel betreft. De verzoekende partij voert verder nog aan dat de bestreden beslissing niets meer vermeldt over de specifieke maatregelen om het houtig erfgoed rond de kerk te vrijwaren. Ook die kritiek voert zij pas voor het eerst aan in haar wederantwoordnota zodat die niet ontvankelijk is.

3.

In het derde middel bekritiseert de verzoekende partij in essentie de inhoudelijke deugdelijkheid van de bij de aanvraag gevoegde screeningsnota en de beoordeling daarvan door de verwerende partij.

Artikel 4.3.2, §2bis van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) bepaalt dat de Vlaamse regering, aan de hand van de criteria die in bijlage II bij het DABM omschreven worden, de andere dan in paragrafen 1 en 2 vermelde categorieën van projecten aanwijst “*waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld*”.

Artikel 4.3.3, §2 DABM, zoals van toepassing, bepaalt:

“§ 2. In de gevallen, vermeld in artikel 4.3.2, § 2bis en § 3bis, waarvoor een project-m.e.r.-screeningsnota werd opgesteld, neemt de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag, een beslissing of er een project-MER moet

worden opgesteld. Zij doet dat op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag. De beslissing dat al dan niet een project-MER moet worden opgesteld, wordt ter beschikking van het publiek gesteld op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering kan verder inzake de project-m.e.r.-screening nadere regels vaststellen en kan de vorm en de inhoudelijke elementen van de project-m.e.r.-screeningsnota bepalen.”

Artikel 4.7.14/1 VCRO bepaalt in §1 en §2 het volgende:

“ ...

§ 1. Als de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, omvat, onderzoekt de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, zijn gemachtigde of de gemeentelijke administratie, die nota en neemt een beslissing of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld.

§ 2. Er hoeft geen milieueffectrapport over het project te worden opgesteld als de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, zijn gemachtigde of de gemeentelijke administratie oordeelt dat : 1) een toetsing aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu; of 2) vroeger al een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

... ”

Bijlage III bij het MER-besluit bevat de categorieën van projecten waarvoor overeenkomstig artikel 4.3.2, §2bis en §3bis van het DABM een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld.

Het voorwerp van de aanvraag strekt tot het vernieuwen van weginfrastructuur en aanhorigheden en het aanleggen van een gescheiden rioleringsstelsel in het centrum van Langemark. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de aanvraag betrekking heeft op een project dat opgenomen is in bijlage III van het project-MER-besluit, met name een infrastructuurproject van rubriek 10 e). De partijen betwisten die vaststelling niet.

Artikel 2, §§ 6 en 7 van het MER-besluit luidt als volgt:

“§6 Voor de categorieën van projecten, vermeld in bijlage III bij dit besluit, kan de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, kan een modelformulier vaststellen voor de opmaak van de project-m.e.r.-screeningsnota, vermeld in het eerste lid. In dat modelformulier worden alle gegevens opgevraagd over de kenmerken van het voorgenomen project, de locatie van het project, de gebieden waarop het project van invloed kan zijn en de kenmerken van de mogelijke milieueffecten, die nodig zijn om te besluiten of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn van een voorgenomen project.

§7 De overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag beslist geval per geval over die project-m.e.r.-screeningsnota's. Ze beslist op basis van de selectiecriteria, vermeld in bijlage II van het decreet.”

Voor projecten onder bijlage III geldt dat de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota kan indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en de volledigheid van de aanvraag. Volgens de toelichting in de parlementaire voorbereiding zal de project-m.e.r.-screeningsnota moeten worden afgestemd op de motivatie van de overheid waarom (al dan niet) een project-MER moet worden opgesteld. Een project-m.e.r.-screeningsnota wordt omschreven als een gemotiveerde screeningsnota op basis waarvan wordt aangetoond, hetzij, dat er geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project, hetzij, dat er vroeger een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten (*Parl.St. VI. Parl., 2011-12, 1463/1, 3 en 7*).

Het komt vervolgens toe aan de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag om een screeningsbeslissing te nemen, dit is een beslissing of er al dan niet een project-MER moet worden opgesteld over het aangevraagde project van bijlage III van het MER-besluit. Het is essentieel dat de overheid bij die beoordeling het aangevraagde project concreet toetst aan de criteria van bijlage II van het DABM, die het afwegingskader vormen bij het nemen van een screeningsbeslissing. Een loutere standaardmotivering dat de aanvraag werd getoetst aan de criteria van bijlage II DABM is dus niet voldoende.

4.

De verzoekende partij betwist niet dat er een project-m.e.r.-screeningsnota bij de aanvraag is gevoegd. Evenmin bekritiseert zij dat de verwerende partij de aanvraag niet zou getoetst hebben aan de criteria van bijlage II DABM. De verzoekende partij stelt louter dat de verwerende partij de aanvraag niet aan een eigen beoordeling zou hebben onderworpen. Die argumentatie kan niet gevolgd worden. Onder punt “3 MER-screening” herneemt de verwerende partij immers uitdrukkelijk de beoordeling van het college van burgemeester en schepenen en maakt die zich eigen. Ter beantwoording van het beroepschrift van de verzoekende partij voegt de verwerende partij daar verder, onder meer zoals volgt, nog aan toe dat de opgelegde voorwaarden niet dienen om aanzienlijke effecten voor mens en milieu te voorkomen:

“In het beroepschrift wordt onder meer verwezen naar de voorwaarden die Aquafin stelt en de dienst Waterlopen. De voorwaarden van Aquafin houden verband met voorschriften die in acht moeten genomen worden indien werken uitgevoerd worden in de nabijheid van leidingen van Aquafin. Deze voorwaarden dienen om de uitvoering van de werken vlot te laten verlopen maar zijn niet ingegeven om schadelijke effecten op het milieu te voorkomen. Voor wat betreft de voorwaarden van de dienst Waterlopen kan erop gewezen worden dat de aanpassing aan de buffergracht die aansluit op het bufferbekken helemaal niet ingegeven is om schadelijke effecten op het bestaande watersysteem uit te sluiten. Het gaat om een aanpassing om het onderhoud aan het bufferbekken zo efficiënt mogelijk te kunnen laten verlopen.

De opgelegde voorwaarden uit de vergunning dienen helemaal niet om te voorkomen dat aanzienlijke effecten voor mens of milieu zouden ontstaan.

Met de gemeente moet vastgesteld worden dat er bij de uitvoering van de werken tijdelijk beperkte milieueffecten kunnen zijn zoals geluids- en trillingshinder, verkeershinder.

Voor wat betreft het aspect water zal de riolering beter gedimensioneerd zijn en wordt er ook meer gebruik gemaakt van waterdoorlatende materialen wat de waterhuishouding ten goede komt. Voor wat betreft de mobiliteit kan er tijdens de werken hinder zijn door werfverkeer. Na de uitvoering van de werken zal de situatie voor de zwakke weggebruiker verbeteren met een zone 30, minder rijbaanbreedte en bredere voetpaden.

”

De voorgaande overwegingen tonen aan dat de verwerende partij de aanvraag en de mogelijke effecten op het milieu wel degelijk aan een eigen beoordeling heeft onderworpen, waarbij zij rekening heeft gehouden met de beroepsargumenten van de verzoekende partij. De tussenkomen partij merkt terecht op dat de verzoekende partij die overwegingen geheel buiten beschouwing laat. De argumentatie die de verzoekende partij ontwikkelt, komt er in essentie op neer dat de in de bestreden beslissing opgelegde voorwaarden bevestigen dat er aanzienlijke effecten voor mens en milieu te verwachten zijn. Ook dat standpunt verdient geen bijval.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het agentschap Onroerend Erfgoed voorwaardelijk gunstig heeft geadviseerd. Zoals de verzoekende partij zelf aanhaalt heeft dat advies in hoofdzaak betrekking op het voorafgaand archeologisch onderzoek in drie zones binnen de gemeente en worden daarvoor enkele voorwaarden aangegeven. De naleving van die voorwaarden wordt door de verwerende partij als voorwaarde aan de bestreden beslissing verbonden. Anders dan wat de verzoekende partij aanvoert kan uit het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed en de vereiste van een voorafgaand archeologisch onderzoek, voorgeschreven door de regelgeving inzake onroerend erfgoed, op zich niet worden afgeleid dat de aanvraag een project-MER vereist.

Zoals reeds aangehaald bij de beoordeling van het tweede middel hebben zowel de dienst Waterlopen als Aquafin de aanvraag voorwaardelijk gunstig geadviseerd. In het advies van 11 januari 2016 besluit de dienst Waterlopen uitdrukkelijk dat er *“mits het opleggen van voorwaarden geen schadelijke effecten te verwachten zijn op het watersysteem”*. Het naleven van dat advies wordt uitdrukkelijk als voorwaarde aan de bestreden beslissing verbonden. Tegen die beoordeling staat de loutere stelling van de verzoekende partij dat er geen zicht is op de concrete maatregelen die genomen moeten worden om aanzienlijke negatieve effecten op het watersysteem te voorkomen. De verzoekende partij verduidelijkt niet waarom er dan wel aanzienlijke negatieve effecten te verwachten zouden zijn.

Tot slot bekritiseert de verzoekende partij nog de verwijzing in de bestreden beslissing naar het bestek. Echter doet die argumentatie geen afbreuk aan het gegeven dat, zoals reeds vastgesteld, de verzoekende partij op geen enkele wijze de beoordeling van de verwerende partij over de screeningsnota bekritiseert, laat staan in haar uiteenzetting betreft. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij onjuist dan wel zonder kennis van zaken heeft beslist dat de opmaak van een project-MER niet vereist is.

5.

Aansluitend bij het voorgaande zet de verzoekende partij in het derde middel nog uiteen dat de voorwaarden die aan de bestreden beslissing worden verbonden vaag zijn en een bijkomende beoordeling door de overheid vereisen zodat de verwerende partij de aanvraag diende te weigeren.

Artikel 4.3.1, §1, tweede en derde lid VCRO bepaalt:

“... ”

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning toch afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen. Die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen.

Een aanpassing van de plannen, zoals vermeld in het tweede lid, is slechts mogelijk wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken;

3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

...

Bij het opleggen van voorwaarden moet rekening worden gehouden met artikel 4.2.19 VCRO dat bepaalt dat het vergunningverlenend bestuur aan een vergunning voorwaarden kan verbinden, die voldoende precies en redelijk in verhouding zijn tot de vergunde handelingen, en verwezenlijkt kunnen worden door enig toedoen van de aanvrager. Vergunningsvoorwaarden mogen niet tot gevolg hebben dat de uitvoering van de vergunde handelingen van een bijkomende beoordeling door de overheid afhankelijk gesteld wordt.

Met de bestreden beslissing verbindt de verwerende partij de volgende voorwaarden aan de stedenbouwkundige vergunning:

“ ...

De drie luifels met een oppervlakte van 30m², 25m² en ca. 120m² worden uit de vergunning gesloten.

De vergunning wordt voor het overige verleend volgens ingediend plan onder volgende voorwaarden:

- a) De voorwaarden in het advies van Ruimte Vlaanderen moeten nageleefd worden*
- b) De voorwaarden m.b.t. archeologie in het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed moeten nageleefd worden*
- c) De voorwaarden opgelegd in het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen moeten nageleefd worden*
- d) De voorwaarden opgelegd in het advies van Aquafin moeten nageleefd worden*
- e) De dwarshelling van de voetpaden mag niet meer dan 2% bedragen*
- f) De boom ter hoogte van Markt 44 moet zodanig ingeplant worden dat hij het inrijden niet hindert*
- g) De knotwilgen in het Vijverpark mogen niet geveld worden*
- h) De aanbevelingen zoals opgenomen in het advies van Westkans dienen nageleefd.*

...”

Waar de verzoekende partij de in de bestreden beslissing opgelegde voorwaarden bekritiseert, viseert zij voornamelijk de eerste voorwaarde en meent zij dat uit het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed volgt dat de voorwaarde ertoe strekt om leemten van de aanvraag op te vangen en afhankelijk is van een bijkomende beoordeling door de overheid.

Met de bestreden beslissing legt de verwerende partij op dat de voorwaarden met betrekking tot archeologie in het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed na te leven zijn. In zijn advies van 26 oktober 2015 adviseert het agentschap Onroerend Erfgoed voorwaardelijk gunstig. In de voorwaarden in dat advies legt het agentschap op om voorafgaand aan het project een archeologische opgraving uit te voeren met rapportage in overeenstemming met het archeologiedecreet, zoals dat van toepassing was.

De tussenkomende partij werpt terecht op dat niet valt in te zien hoe de verzoekende partij geraakt wordt door een middelenonderdeel dat betrekking heeft op de voormelde voorwaarde. De voorwaarde in de bestreden beslissing over de archeologische prospectie beoogt immers enkel belangen te beschermen die *in casu* geheel vreemd zijn aan het belang waarop de verzoekende partij zich als omwonende beroept ter adstructie van de ontvankelijkheid van haar beroep.

Enkel de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning heeft belang om zich te beklagen over dergelijke voorwaarde en niet degenen, zoals de verzoekende partij, die zich er tegen verzet. De eventuele vernietiging van die voorwaarde wijzigt de persoonlijke situatie van de verzoekende partij niet.

De verzoekende partij legt nog uit dat de opgelegde voorwaarden dienen om leemten van de aanvraag op te vangen en er bovendien in de bestreden beslissing geen duidelijke voorwaarden worden opgelegd om er voor te zorgen dat de aanvraag de watertoets doorstaat. Hier volstaat de vaststelling dat de verwerende partij het advies van de Provinciale Dienst Waterlopen en Aquafin als na te leven oplegt. De verzoekende partij toont niet aan waarom die voorwaarden niet zouden volstaan en welke andere voorwaarden er aan de bestreden beslissing dienden te worden toegevoegd. Evenmin toont de verzoekende partij aan welke leemten of hiaten in het aanvraagdossier met de opgelegde voorwaarden dan wel worden verholpen en beperkt zich enkel tot een blote bewering.

Het middel wordt verworpen.

VII. KENNELIJK ONRECHTMATIG BEROEP

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij verzoekt de Raad om toepassing van artikel 43 DBRC-decreet en artikel 103 Procedurebesluit. Zij legt uit dat er sprake is van een onrechtmatig beroep wanneer het beroep enkel is ingesteld om een overduidelijk rechtmatige beslissing te vertragen. De verzoekende partij handelt met een kwaad opzet en heeft de bedoeling om de overheidswerking schade toe te brengen.

Bij nalezing van het verzoekschrift blijkt volgens de verwerende partij duidelijk dat de verzoekende partij allerlei zaken bij de beslissing betreft die er geen onderdeel van zijn. Zo wordt onder meer verwezen naar mogelijke bodemverontreiniging waarvoor OVAM de bevoegde instantie is. De verzoekende partij maakt dat bovendien niet aannemelijk nu de aanvraag net tot doel heeft om een gescheiden rioolsysteem aan te leggen zodat de gemeente voldoet aan de wettelijke milieubepalingen. De verwerende partij vraagt zich af welke belangen de verzoekende partij heeft om de verleende vergunning te bestrijden. De verwerende partij wijst daarbij op de problemen die zich vandaag de dag zouden voordoen.

De verwerende partij meent verder dat het ingestelde beroep opnieuw voor vertraging zorgt waardoor er sprake is van een kennelijk onrechtmatig beroep. Uit het tijdsverloop blijkt volgens de verwerende partij bovendien dat de verzoekende partij al sinds 2012 betrokken is bij de dorpskernvernieuwing en zij op verschillende momenten haar bezorgdheden heeft geuit en deze zijn behandeld door het college. De verzoekende partij dient daarbij echter te begrijpen dat deze aanvraag de individuele belangen overstijgt en het algemeen belang primeert. Voorts merkt de verwerende partij op dat het betoog van de verzoekende partij onjuistheden bevat en niet aantoonbaar dat de bestreden beslissing onwettig is. Dat alles toont volgens de verwerende partij duidelijk aan dat de verzoekende partij een kennelijk onrechtmatig beroep heeft ingesteld.

2.

De verzoekende partij antwoordt dat de verwerende partij het administratief beroep ontvankelijk en gegrond heeft verklaard, wat haaks staat op de vraag om artikel 43 DBRC-decreet toe te passen. Zij erkent dat het voorzien van een gescheiden rioolsysteem doorgaans een verbetering is op voorwaarde dat het ontwerp conform de goede praktijk is opgesteld en uitgevoerd. Dat wordt in de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd. De verzoekende partij verduidelijkt dat zij niet aanstuurt om de uitgevoerde studies opnieuw te doen. Zij schetst de feitelijke voorgaanden en meent dat zij tot op heden op haar honger is blijven zitten aangaande de resultaten van de uitgevoerde studies. Er kan volgens haar dan ook niet gesteld worden dat zij de bedoeling heeft om de beslissing te vertragen en de overheidswerking schade toe te brengen. De verzoekende partij benadrukt dat een verzoekschrift tot vernietiging overbodig had geweest indien haar argumenten afdoende werden beantwoord.

De verzoekende partij besluit dat het vernietigingsberoep niet als lichtzinnig beschouwd kan worden, maar rechtstreeks het gevolg is van het onbehoorlijk bestuur van de tussenkomenende en de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

Het enkele feit dat de verzoekende partij voor haar rechten opkomt en beslissingen bestrijdt die zij onwettig acht, maakt haar annulatieberoep niet kennelijk onrechtmatig. Dat de aanvraag volgens de verwerende partij de verbetering van de bestaande riolering beoogt en het ingestelde beroep

het project vertraagt, betekent evenmin dat de vordering van de verzoekende partij als kennelijk onrechtmatig moet gekwalificeerd worden.

Verder koppelt de tussenkomende partij de kwalificatie van een kennelijk onrechtmatig beroep aan het feit dat de uiteenzetting van de verzoekende partij onjuistheden bevat en niet zou aantonen dat de bestreden beslissing onwettig is.

Het staat de verzoekende partij in principe vrij om bij de Raad een beroep in te stellen en in te schatten of het beroep bij de Raad de door haar nagestreefde genoegdoening zal schenken. De verwerende partij kan die slaagkansen anders inzien. Dat de verzoekende partij haar wettigheidskritiek volgens de verwerende partij als ongegrond of onjuist overkomen, betekent evenwel nog niet dat de vordering van de verzoekende partij als kennelijk onrechtmatig te kwalificeren is. Dat de Raad de middelen van de verzoekende partij verwierpt, doet daar geen afbreuk aan.

Het verzoek tot het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 juni 2018 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH